

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

DIECÉZNÍ ČASOPIS

Setkání

5

květen
2010
ročník
XX.

Modlitba za národ a jeho představitele

Všemohoucí, věčný Bože,
na přímlovu svatého Václava,
dědice české země,
přijmi naše prosby za ty,
kteří nám vládnou: dej jim
ducha moudrosti a prozíravosti;
ať respektují Tvůj spravedlivý řád,
hájí lidskou důstojnost
a život každého člověka
od početí až do přirozené smrti;
ať podporují zdravou rodinu
založenou na celoživotním
věrném svazku muže a ženy;
ať poctivě spravují svěřený majetek

a svým jednáním dávají
dobrý příklad celé společnosti;
ať jsou zodpovědní vůči dalším generacím,
probouzení touhu po dětech
a jejich dobré výchově.
Nás pak naplňuj Svatým Duchem
a veď ke svědomitosti,
abychom svým životem přispívali
ke šťastné budoucnosti národa
a zodpovědně rozhodovali.
O to prosíme skrze Krista,
našeho Pána.
Amen.

Pout' do Filadelfie

S apoštolským delegátem při OSN arcb. Migliorim (uprostřed a na vedlejší fotografii) a velvyslancem při OSN M. Paloušem (vpravo).

S českým velvyslancem v USA Petrem Kolářem.

Biskupové Esterka a Paďour s kard. Rigalim.

Foto: P. Verbovský, Svatá Hora

OBSAH

Lev Veliký	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Pouť do Filadelfie	4
Špidlík - vzpomínka na zesnulého kardinála.....	6
Bez vytáček o křesťanství	8
60. výročí „Akce K“	8
Oblastní setkání charismatické obnovy	8
První čestný měšťan byl kněz	9
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Pomozte rozdávat jídlo bezdomovcům	10
Setkání s kolovratem	10
Adopce na dálku	10
Den matek v Azylovém domě pro matku a dítě ve Veselíčku	11
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Prázdné hnízdo	11
Byl první máj, byl lásky čas	11
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
„Slavíme celý rok“ - dětská pouť píseckého vikariátu	13
Po stopách sv. J. N. Neumanna	13
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Čtvrté setkání animátorů	14
Oblastní setkání mládeže v Sušici	15
Připravované akce	15
Celostátní setkání animátorů	15
Setkání v Pasově	15
Setkání u sv. Vojtěcha ve Lštění	15
Restart 2010	16
DCŽM Ktiš - přístřešek na dřevo	16
Entercamp 2010	16
3-Länder-Treffen	16
K četbě a studiu doporučujeme	17
PERSONALIA	17
Radio Proglas	18
Kard. Pericle Felici	19

Příští číslo
vyjde 14. června 2010.

Uzávěrka je 4. 6. 2010.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@ccb.cz

Rídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lisková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

LEV VELIKÝ

Připomeňme si dnes úryvek z kázání papeže Lva Velikého (5. stol.), které pronesl na slavnost Soslání Ducha svatého (Sermo LXXV, I, V, PL 54):

„Svatodušní svátky se slaví desátý den po dni, kdy Pán vystoupil na nebesa, aby usedl po pravici Boha Otce, a padesátý den po Jeho Vzkříšení. Tato slavnost v sobě zahrnuje velká tajemství jak Nového, tak i Starého zákona, jimiž se zřetelně ukazuje, že milost byla předpovězena skrze zákon a zákon byl naplněn skrze milost. Když byli totiž Hebrejové osvobozeni z egyptského podruží, byl jim dán padesátý den po oběti beránka Zákon na hoře Sinaj, a stejně tak po utrpení Krista, v němž byl zabit opravdový beránek Boží, vstoupil padesátý den po jeho vzkříšení na apoštoly a množství věřících Duch svatý, takže upřímný křesťan si může snadno povšimnout, že začátek Starého zákona byl přípravou na počátek evangelia a druhá smlouva byla dovršena tím samým Duchem, který ustanovil i tu první.

Jak dosvědčují Skutky apoštolů: Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat (Sk 2, 1-4). Ó, jak rychlá je řeč moudrosti a kde je učitelem Bůh, jak rychle se lze naučit to, co se mu předkládá k učení. K pochopení není třeba žádné interpretace, není třeba žádné zkušenosti k užívání, žádného času ke studiu, ale Duch pravdy vane, kam chce, a jazyky vlastní jednotlivým národům se staly v ústech církve společným hlasem. Od tohoto dne tedy zazněla trouba evangelijního hlásání; od toho dne déšť charismat a řeky požehnání zavlažily každou poušť a všechnu suchou zem, protože k obnově tváře země se nad vodami vznášel duch Boží (Gn 1, 2) a k rozeznání dřívější temnoty se tpyly nové záblesky světla, když plamenem kmitajících jazyků bylo zapáleno zářivé Pánovo Slovo a vroucí výmluvnost, v níž byla obsažena i schopnost osvětlit i síla hořet, potřebná k vzbuzení pochopení a k odstranění hříchů.

Slavme tedy svatodušní svátky a s úctou k Duchu svatému jásejme, díky němu totiž byla celá

Pokračování na 4. straně.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

20. 5.	(čt)	Strmilov - Vikariátní konference - biskup Jiří
České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše - Mše sv. (17 hod.) - biskup Pavel
21. 5.	(pá)	České Budějovice , kostel sv. Vojtěcha - Mše sv. do Proglasu (18 hod.) - biskup Pavel
22. 5.	(so)	Chvojnov - Biřmování (10 hod.) - biskup Jiří
Katovice - Setkání s mládeží (10 hod.) - biskup Pavel
Písek - Biřmování (16 hod.) - biskup Pavel
23. 5.	(ne)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše - Slavnost seslání Ducha sv. (9 hod.) - biskup Jiří
Veselí n. Lužnicí - Biřmování (10.30 hod.) - biskup Pavel
Jindřichův Hradec - Biřmování a křest (18.30 hod.) - biskup Pavel
24. 5.	(po)	Chotovice - Mše sv. u Jezera (17 hod.) - biskup Pavel
25. 5.	(út)	Prachovice - Kněžský den - oba biskupové
27. 5.	(čt)	Sousedovice - Výročí posvěcení Domu klidného stáří (14 hod.) - biskup Jiří
Soběslav - Vikariátní konference - biskup Pavel
Tábor - Vizitace - biskup Pavel
28. 5.	(pá)	České Budějovice , kostel sv. Vojtěcha - Mše sv. do Proglasu (18 hod.) - biskup Pavel
29. 5.	(so)	Podolí u Písku - 40. výročí posvěcení kaple - biskup Jiří
Praha - Věčné sliby sester sv. Karla Boromejského (11 hod.) - biskup Pavel
30. 5.	(ne)	Trhové Sviny - Slavnost Nejsvětější Trojice (11 hod.) - biskup Jiří
Křemešník - Slavnost Nejsvětější Trojice (10.30 hod.) - biskup Pavel
Libníč - Pouť, svěcení oltáře (15 hod.) - biskup Pavel
1. 6.	(út)	České Budějovice , biskupství - Setkání vikářů a kněžské rady - oba biskupové
2. 6.	(st)	České Budějovice , klášter - Mše sv. pro studenty (18 hod.) - biskup Jiří
3. 6.	(čt)	České Budějovice - Slavnost Těla a Krve Páně (18 hod.) - oba biskupové
4. 6.	(pá)	České Budějovice , katedrála - Mše sv. pro francouzské poutníky (18.15 hod.) - biskup Jiří
5. 6.	(so)	České Budějovice , Růženecký kostel - Kněžské svěcení (10 hod.) - biskup Jiří
Moravské Budějovice - Mše sv. (10 hod.) - biskup Pavel
6. 6.	(ne)	Langau - biskup Pavel
8. 6.	(út)	České Budějovice , biskupství - Postgraduál - biskup Jiří
9.-11. 6.	(st-pá)	Řím - Symposium k ukončení kněžského roku - oba biskupové
13. 6.	(ne)	Český Krumlov - Biřmování (9.30 hod.) - biskup Jiří
Sušice - Biřmování (8.45 hod.) - biskup Pavel
14.-16. 6.	(po-st)	Praha - Rada Charity - biskup Pavel

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Pokračování ze 3. strany.

katolická církev posvěcena, a jím byla naplněna každá rozumová duše. On je tím, kdo vzbuzuje víru, je učitelem vědění, pramenem lásky, pečeti čistoty a příčinou vši ctnosti. Ať se mysl věřících raduje, že v celém světě je vyznáním mnoha jazyků veleben jeden Bůh, Otec, Syn a Duch svatý, a že toto znamení Jeho přítomnosti, které se objevilo v ohnivých jazycích, stále setrvává v činnosti a v dávání darů. Neboť Duch pravdy sám sebe učinil domem své slávy, září leskem a nechce ve svém chrámě nic temného ani vlažného. Díky Jeho pomoci a učení jsme očištěni, když se postíme a dáváme almužnu. Tento účtyhodný den je následován užitečným zvykem, jenž považovali za prospěšný i všichni svatí, a k jehož usilovnému dodržování vás s pastýřskou péčí vybízíme: aby, jestliže na vás v nejbližších dnech nepozornou nedbalostí ulpí nějaká skvrna, byla usmířena cvičením v postu a napravena zbožnou oddaností. Postíme se tedy ve středu a v pátek a v sobotu za tímto účelem držíme vigílii s obvyklou zbožností, skrze Ježíše Krista našeho Pána, který s Otcem a Duchem svatým žije a králuje na věky věků. Amen.“

Tereza Poštová

Pout' ke cti sv. Jana Nepomuka Neumanna

neděle 13.-čtvrtek 17. června

ADORAČNÍ DNY

neděle od 17 do 18 hodin
po-čt od 17 do 20 hodin
poté mše sv.

Pátek 18. června

18.00 mše sv.
19.00 prezentace pouti
do Filadelfie
21.00 bdění v kostele

Pro mládež možnost přespání
na faře (nahlas na e-mail:
peta.hovorka@seznam.cz
a vezmi si s sebou spacák
a karimatku).

Sobota 19. června

POUTNÍ MŠE SV. V 10 HODIN

celebrovaná otcem
biskupem Jiřím Padourem

sobotní odpolední program
ve městě:
více na www.prachatice.cz.

Pout' do Filadelfie

Letošní a příští rok jsou pro naši českobudějovickou diecézi velmi významné. Připomínáme si totiž dvě jubilea: 150 let od úmrtí našeho slavného rodáka z Prachatic, svatého Jana Nepomuka Neumanna a příští rok 200 let od jeho narození. Z důvodu oslav těchto dvou výročí byla s ročním předstihem naším panem biskupem Jiřím ustanovena přípravná komise oslav, která má za úkol zorganizovat a koordinovat různé akce s tím spojené. Na přípravách oslav spolupracuje jak českobudějovické biskupství, tak farnost Prachatic, tak Městský úřad Prachatic. Důležitým místem oslav jsou samozřejmě Prachatice, kde se svátec narodil a kde byl pokřtěn. Tam se také uskuteční dvě veliké diecézní poutě – letos 19. června a příští rok tyto oslavy vyvrcholí 18. června, kdy si připomeneme 200 let narození svatého Jana Neumanna a očekáváme účast mnoha biskupů, kněží a také papežského legáta. Průběžně během těch dvou let se však budou konat různé další akce, jako například výstavy, odborné přednášky, koncerty a jiné kulturní akce u nás i v zahraničí. Když jsme začali přemýšlet o tom, jak vlastně zahájit o dvouleté slavení svatého Jana Neumanna, nakonec jsme došli k závěru, že bude důležité, abychom na začátku oslav uskutečnili pout' na hrob tohoto svätce do Filadelfie, kde se stal biskupem. Hlavním cílem této pouti měl být hrob svatého Jana Neumanna a setkání s jeho nástupcem, filadelfským arcibiskupem kardinálem Rigalim. Ostatní program měl být jen doprovodný a bylo jasné řečeno, že to nebude poznávací zájezd USA, ale skutečně krátká pout' s cílem modlit se u hrobu tohoto našeho svätce za naši diecézi a za kněžská povolání. Účastníky této pouti měli být proto naši oba biskupové, kněží a také zástupci farnosti a města Prachatic. Byl jsem požádán, abych tuto pout' organizačně zajistil. To nebyl lehký úkol, protože jsem zpočátku nevěděl, jak začít. Nakonec jsem vybral katolickou cestovní kancelář Miklas-Tour z Prostějova, se kterou mám již několik let velmi dobré zkušenosti a byl jsem velmi vděčný za to, že majitel cestovky pan Jindřich Miklas tento úkol přijal a byl ochoten, dalo by se říci, „na klíč“

nám připravit tuto pout' podle našich požadavků. Ta příprava trvala určitý čas, kdy jsme společně s panem generálním vikářem upřesňovali všechny možné detaily. Nakonec jsme šťastně došli ke dni 12. dubna 2010, kdy jsme společně mohli brzy ráno z biskupství odjet na letiště do Vídně, kde nás čekalo naše letadlo. Bylo nás dohromady 22 – naši biskupové Jiří a Pavel, pak 11 kněží a zbytek byli zástupci farnosti Prachatic a okolí v čele s jejich farářem P. Josefem Sláčkem. Také tuto pout' s námi absolvoval reprezentant města Prachatic, místostarosta pan Martin Malý.

Letadlo odstartovalo směr New York a všichni jsme se těšili na to, že po dlouhém letu šťastně dorazíme do USA. Všechno probíhalo bez problémů, až nakonec jsme vystoupili na americké půdě. Na letišti J. F. Kennedy nás očekávala česká průvodkyně a vyrazili jsme malým autobusem směr Filadelfie. Cestou jsme v blízkosti našeho cíle slavili společnou mši svatou. Bylo to v mariánském kostele v Chery Hill. Pak jsme se již těšili na hotel a na postel, abychom do rána načerpali nových sil. Ještě v ten večer se k nám v hotelu přidal další účastník naší pouti – pan biskup Petr Esterka, který žije v USA a má na starosti kromě jiného také naše krajany.

Druhý den jsme po snídani vyrazili do Filadelfie. Byli jsme přijati na radnici místostarostou města, dále jsme si prohlídli historická místa vzniku Spojených států amerických včetně Zvonu svobody a odpoledne nás čekal cíl naší pouti – redemptoristický kostel sv. apoštola Petra s kryptou, kde je pochován svatý Jan Nepomuk Neumann. Tam jsme shromáždění kolem jeho proslavené rakve prožili mši svatou a modlili jsme se za naši diecézi, za nová kněžská a řeholní povolání. Tam jsme svatému Janovi svěřovali svoje radosti i bolesti. Úžasná atmosféra. Bylo nám trochu nostalgicky smutno, když jsme museli toto posvátné místo opustit a rozloučit se. Ale čekaly nás další cíle naší cesty.

Další den byla středa. Dopoledne jsme navštívili místní katedrálu a byli jsme na arcibiskupství přijati kardinálem Rigalim. Po poledni pak jsme odjeli do Washingtonu, kde jsme se prošli

Poutníci u hrobu sv. J. N. Neumanna

kolem Capitolu, prohlédli jsme si zvenku Bílý dům a jako vyvrcholení dne nás čekala mše svatá v katedrále National Shrine of the Immaculate Conception. Je to devátý největší kostel na světě a tato krásná bazilika byla dostavěna až v roce 1959. Má skoro 100 kaplí a samozřejmě i my Češi tam máme svou kapli, která je zasvěcena Panně Marii Hostýnské. Jsou v ní mozaiky českých světců a socha svatého Jana Neumanna v životní velikosti. Zároveň se používá jako kaple ke zpovídání. A zrovna, když jsme tam přijeli, se zpovídalo, a tak jsme mši svatou slavili o patro výš, v kapli Nejsvětější svátosti. To nám ale vůbec nevadilo, protože po mši svaté jsme si naši českou kapli za zasvěceného výkladu pana biskupa Esterky mohli důkladně prohlédnout.

Po návštěvě National Shrine jsme odjeli na české velvyslanectví, kde nás přijal a pohostil náš velvyslanec v USA, pan Petr Kolář. Setkali jsme se tak s našimi lidmi, kteří tam pro nás, české občany, pracují.

Další den, ve čtvrtek jsme autobusem přešli do New Yorku. Zde jsme chtěli strávit poslední dny našeho pobytu v USA. Opět jsme byli přijati na důležitých místech – na apoštolské delegatuře u OSN nás přijal apoštolský delegát arcibiskup Migliori. Tam jsme se také seznámili s českým velvyslancem u OSN panem Martinem Paloušem. Odpoledne jsme pak byli přijati v České národní budově, kterou jsme si dobře prohlédli. A pak nás čekala další prohlídka Manhattanu. Mši svatou jsme prožili v malém kostelíčku Panny Marie Růžencové, který stojí obklopen ohromnými mrakodrapy na jižním okraji Manhattanu. Tento kostel stojí na místě domu, ve kterém žila první severoamerická světice, svatá Elizabeth Ann Seton, která konala skutky milosrdenství.

V pátek se náš pobyt v USA chýlil již ke konci. Zaregistrovali jsme však, že se něco podivného děje. Totiž na Islandu vybuchla sopka a nikoho z nás nenapadlo, jak se věci začnou komplikovat. Prohlédli jsme si další důležitá místa v New Yorku, navštívili jsme katedrálu sv. Patrika, o které jsme se domnívali, že v ní byl vysvěcen na kněze svatý Jan Neumann. K našemu překvapení nám správce katedrály sdělil, že to není to místo. Ale že v New Yorku je tzv. „stará katedrála sv. Patrika“ a v ní získal své kněžské svěcení sv. Jan Neumann. Nelenili jsme a tu původní katedrálu jsme skutečně navštívili. Byl to pro nás zajímavý poznatek, za kterým jsme putovali až do Ameriky. Mši svatou jsme měli ve slovenském kostele svatého Jana Nepomuckého na rohu 1. Avenue a 66 Street. Přivítal nás tam mladý slovenský pan kaplan. Večer jsme odjeli do svého hotelu, kde jsme začali balit a trochu s obavami jsme se chystali na odlet domů. Druhý den dopoledne jsme se sešli opět ve slovenském kostele, kde jsme měli poslední mši svatou a trochu jsme se loučili s Amerikou. Přijal nás bodrý a dobrosrdečný pan farář Martin Svitaň, který nás pohostil svými slovenskými výrobky a popřál nám šťastný let. Rozloučili jsme se a s velkými obavami jsme se přemístili na letiště. Naše předtuchy nás nezklamaly – náš let, jako mnoho jiných ostatních letů, byl zrušen. Co teď. Kdy poletíme domů? Kde budeme spát? Dost nepříjemná situace. Ale nakonec všechno dobře dopadlo. Majitel cestovky pan Miklas spolu se svou dcerou Terezkou, která je povoláním letuškou, nám zajistili nové letenky s datem čtvrtek 22. dubna. To už se mělo opět

Mons. J. Pad'our v rozhovoru s kard. J. Rigalim.

létat. Letenky jsme tedy měli. Ale co dál. A tak se telefonovalo a telefonovalo. Nakonec vše dobře dopadlo. Postaral se o nás náš velvyslanec u OSN pan Martin Palouš. Zajistil nám ubytování a většina z nás bydlela v České národní budově, někteří bydleli na české misi OSN a některé ochotně přijal na slovenskou faru pan farář Martin. Byli jsme zachráněni, měli jsme střechu nad hlavou a bylo o nás dobře postaráno. Ale zároveň jsme si měli možnost uvědomit, jak vymoženosti vědy, technika a lidský um nic neznamenají, když příroda si vede svou. Nakonec si člověk uvědomuje svou křehkost a může jen bezmocně čekat, jak to dopadne. Ale na druhé straně jsme si uvědomili, co to znamená, když jsme v rukou Božích. Přímě hmatatelně jsme pocítovali velikou Boží pomoc a ochranu. A svatý Jan Neumann na tom měl jistě také svůj podíl.

Neměl to být poznávací zájezd USA. Měla to být pouze zbožná pouť. Nakonec jsme řízením božím zažili obojí. Měli jsme před sebou pět volných dní, kdy jsme měli možnost ještě hlouběji poznat New York, život místních obyvatel a každý den jsme se scházeli na mši svaté ve slovenském kostele a pak jsme se na faře setkávali s pohostinným panem farářem. Každý měl možnost si svobodně zařídit denní program podle svého uvážení. Každý den jsme se ale společně setkávali na mši svaté nebo na jiných kulturních akcích. Uviděli jsme zajímavé věci. Měli jsme možnost se v neděli na mši svaté setkat s českými a slovenskými krajany, kteří pro nás připravili občerstvení

Hrob sv. Jana N. Neumanna

a odpolední program. Seznámili jsme se s mnoha dobrými lidmi. To všechno nás velmi obohatilo. Dokonce tři kněží jsme se jeden den autem vrátili zpět do Filadelfie na hrob svatého Jana Neumanna, kde jsme slavili mši svatou a dlouhé chvíle jsme měli možnost se tam modlit.

Nakonec jsme se přece jen dočkali a naše letadlo mohlo letět. Naše pouť se chýlila ke konci. Do Vídně jsme šťastně dorazili v pátek 23. dubna ráno. Když jsme přijeli na biskupství, tak nás tam očekávala celá biskupská kurie – všichni zaměstnanci a vítali nás doma. Zároveň našemu panu biskupovi Jiřímu všichni popřáli k jeho nastávajícímu jmeninám.

Pouť do Filadelfie máme tedy za sebou. Každý z nás si domů jistě přivezl mnohé zážitky. Někdo byl možná způsobem života v Americe velmi nadšený, někdo méně. Je to jiná země a má jiné zvyky, jinou kulturu, než je ta evropská. Ale předešlým jsme tam byli kvůli našemu světcu Janu Neumannovi. A s ním jsme se setkali. Setkali jsme se s mnoha dobrými lidmi a vytvořili mnohá přátelství. A hlavně, myslím, že nepřeháním, jsme tam sami mezi sebou vytvořili velice pěkné společenství ve víře. I když jsme zažívali krizové situace, dobře jsme je společně zvládli a navzájem si pomohli. Proto patří všem poděkování. Naším biskupům za jejich duchovní vedení a ostatním – kněžím i laikům za krásnou atmosféru, kterou vytvořili. A nechci zapomenout na našeho pana generálního vikáře Adolfa Pintíře, který celou tu naši pouť jistil z vlasti, který s námi byl v neustálém kontaktu a mnoho věcí perfektně zařídil. Zároveň jsme všichni byli vděční panu velvyslanci Paloušovi za jeho pomoc. A nakonec jsem vděčný rodině Miklasů, kteří se ukázali jako výborný profesionální tým a všechny nesnáze spojené s naším pobytem v USA řešili s klidem a nadhledem. Pouť k svatému Janu Neumannovi máme za sebou. Teď je na nás, jak to všechno zúrodníme. Oslavy svatého Jana Neumanna u nás mohou začít. Kéž veliká postava tohoto světce, našeho rodáka povzbudí naši diecézi. Kéž se za nás svatý Jan přimlouvá a vyprosí nám nové kněze a nové řeholníky.

P. Václav Pícha

Špidlík - vzpomínka na zesnulého kardinála

Kolikrát jen já musel po svém příjezdu do Říma v sedmdesátých letech vysvětlovat etymologii jména „Špidlík“ sloupům našeho Historického institutu, jako byl Burrus, Lamalle, Dalmases, Egaña, Schuhmacher, Polgár, De Aldama, Scaduto a Colpo! Začínal jsem líčením právě moravské zabijačky, protože v ní při děláni jitrnic hrají špidlíci důležitou roli. Musel jsem vždycky jako kluk zašpičatit pořádnou kopku špejlí, aby je měl náš řezník, bratranec Bohuš (také Koláček) po ruce. Nejprve „naládoval“ (tak to říkal dědoušek za císaře pána) či „nabíjel“ (to se říkalo za první republiky) vypraná střívka prejemem a pak je rychle propichoval „špidlíky“, tedy zašpičatěnou špejlí, kterou pak ulamoval. Na obou koncích jitrnice zůstaly tak tři až čtyřcentimetroví špidlíci. Naše chodící encyklopedie, P. Mario Colpo, vtipně poznamenal: „Nomen omen“. Latina má úžasnou přednost, že dvěma slovy dokáže říci tak mnoho. Česky bych musel vysvětlovat: jméno je znamením, předzvěstí, co ta osoba je a znamená, a že bez těch špidlíků by prejt, to nejennější na jitrnici, vyklouzlo a zůstalo by jen střívko. Moudrý úsměv P. Colpa jen pečtil, rozumíme si: Jméno plně vystihuje velikost i bohatství otce Špidlíka.

V posledních dnech, po jeho smrti 16. dubna 2010, jsem četl hodně nekrologů, kázání, soustrastných telegramů i novinových článků - in memoriam P. Špidlík. S mnoha věcmi bylo třeba souhlasit, ale pořád mi něco chybělo, aby postava P. Špidlíka byla dokreslena. Nabodl mě titulček ve zpravodajství: „Dokázal vykládat vtipy i papeži“. Zdálo se mi to jako troškaření. Tehdy křísil nápad, že „našeho Tomáše, kardinála Špidlíka“ mohou dokreslit jenom jeho vtipy, tedy žádná svatozář či chvalořeči.

Každý rok jsme se asi čtyřikrát pravidelně setkávali „u Špidlíků“, tedy my, jezuité žijící, studující nebo jako on přednášející v Římě. Při každém posezení došlo k souboji ve vyprávění vtipů, úplný ohňostroj. V prvních letech po příchodu z husákovského totalitního režimu jsem byl nabit politickými vtipy a tak jsem dokázal držet krok s jeho zásobou v „patrontaši“. Avšak brzo jsem ztrácel dech, protože jsem neměl čerstvý přísun z vlasti. A tak on bez konkurence kraloval a nejméně půlhodiny dokázal vystřelovat své prskavky vtipů. Pamatuji si ještě na první souboje ve vyprávění vtipů.

P. Špidlík: Dva muži jedou ve vlaku. Jeden říká naproti sedícímu: „Znáte poslední vtip o karabiněrech? (To jsou italští policisté). Ten druhý se zatváří přísně: „I já jsem členem pořádkových sil“. „No, dobrá, budu jej tedy vyprávět pomalu a dvakrát!“ Já mu replikoval: „Víte jaký je rozdíl mezi indickou ženou a naším estébákem?“ (Chvilé rozpaků a mlčení) Pak s ukazováčkem uprostřed čela: „Indická žena tu má červený bod, estébák tu nemá nic!“

Počátkem října 2003 dostal úřední pozvání od státního sekretáře kardinála Sodana. P. Špidlík si myslel: zase nějaké problémy. Jako „peritus“ budu muset radit nebo vyjádřit svůj názor. Trochu se zarazil, když viděl vedle kardinála Sodana podsekretáře a dalšího preláta. Pak už jen slyšel slavnostní: „Reverendissime pater, Jeho Svatost, Jan Pavel II., se Vás rozhodl jmenovat (v ital-

ském originále je „elevare – vyvolit, povýšit) kardinálem. Přijímáte?“

I jinak odvážnému a pohotovému rodáku z moravských Boskovic zatrnulo. Ale ne nadlouho. Brzo se prodralo jeho rty: „Sì accetto!“ (Ano, přijímám) Pak následoval liturgicky velebný, ale i trochu srdečný amplex kardinála Sodana doprovázený blahopřáním, které skončilo slovy: „A napříště žádné potměšilé vtipy, reverendissime!“ Nebylo to doprovázeno zvednutým ukazováčkem, ale přesto z toho vanulo kuriální varování. P. Špidlík však pohotově odpověděl jako vzorný žák před panem učitelem: „Ano, eminenze, nyní budu vyprávět jen vážné, důstojné, ba svaté vtipy.“ Šibalské přimhouření očí říkalo: Rozumíme si, že ano!

V prvním postním týdnu 1995 dával P. Špidlík exercicie římské kurii za účasti Jana Pavla II. Je už tradiční, že před exerciciemi má exercitátor audienci, při níž mu Svatý otec vyjadřuje svá přání. Je to formalita, protože už dávno je vše napsané, ale přesto jejich setkání mělo hřejivý ráz. P. Špidlík už byl na odchodu, když na něho papež zavolal: „A nezapomeňte na své vtipy!“

Právě tohle povzbuzení P. exercitátor potřeboval. Předkládal jednoho dne látku k meditaci o Nejsvětější Trojici. Uvědomoval si, jak jsou teologické pravdy vysoké, obtížné k poslouchání, natož k meditaci. A tak to zakončil vyprávěním: „Jednou kapucín pozvali jezuitu na svátek Nejsvětější Trojice, aby měl slavnostní kázání. Kostel byl naplněný, jméno kazatele táhlo. Navzdory tomu po nějaké chvíli kazatel cítil, jak na všechny padá únava.“ (A přitom P. Špidlík viděl před sebou kardinála Gantina, jak blaze klímá v první řadě.) „I sáhl k příběhu: Drazí věřící, tajemství Nejsvětější Trojice lze snadno pochopit (hlavy v kostele se zvedly a pozornost se zvýšila): To máte jako v rodině. Bůh Otec – to je jako otec rodiny, Bůh Syn, no, to jsou děti, a Duch svatý je přece láska, tedy to je matka“ A rázně uřal: AMEN.- Sestupoval z kazatelny a hrnul se za ním bratr sakristán. Dohonil ho až v křížové chodbě: 'Padre! Padre!'

Moc vám děkuji, Vy jste mi tak krásně vysvětlil, proč naše generální kapitula skončila tak katastrofálně. Naši otcové kapituláři se ji rozhodli konat v klausuře!“ A v té chvíli se už kardinál Ratzinger, sedící v první řadě, srdečně rozesmál, brzo se přidávali další. (Pohotoví fotograf udělal fotku a L'Osservatore Romano ji přineslo v celé kráse.) Na Jana Pavla II., který seděl ve výklenku za záclonou, nebylo vidět, ale jistě se smál také. Proč? Žena nesmí do klausury, a proto je-li Duch svatý matka, pak musela generální kapitula bez přispění Ducha svatého ztroskotat.

Po exerciciích pak mívá exercitátor opět audienci u Svatého otce a tehdy se zrodil onen nádherný vtip, který sice čeští novináři uváděli, ale zkromeleně, zkráceně. Po krátkém rozhovoru, který tvoří hlavně slova díky za exercicie, papež uděluje exercitátorovi požehnání, k němuž si má kleknout. P. Špidlík se naklonil k papežovi a pošeptal mu: „Svatosti, já mám bolavé nohy. Nemohu si kleknout!“ Jan Pavel II. suverénně: „Nic si z toho nedělejte, já také!“ A tehdy zajiskřila ona pointa P. Špidlíka: „Svatosti, jak jsme šťastni, že to stárnutí začíná od nohou a ne od hlavy...“

Při jednom vánočním setkání „u Špidlíků“ se nám pochlubil, ba téměř jásal: „Mám papežské schválení na jeden svůj vtip!“ Pochopitelně jsme byli zvědaví, na který. Tu však je nutno představit malé vysvětlení. Jan Pavel II. pravidelně zval na večeri každých čtrnáct dní tři profesory z Orientálního institutu, kteří měli jediný úkol - aby před ním během večere diskutovali o nějakém tématu východní spirituality, aby byl tak informován o této teologické oblasti. Pokaždé byl přítomen P. Špidlík. Ti dva další se střídali. Na závěr pak už, u čaje nebo kávy, se rozhovor odlehčil a to byla příležitost k vyprávění vtipů. P. Špidlík tedy vyrazil: „Svatosti, jak se v Polsku definuje absolutní nic?“ Nastala dramatická pauza. Papež několikrát rozvážně vyslovil: „Absolutní nic? Absolutní...nic???“ S přimhouřenými očima a lišáckým úsměvem naznačil, že se vzdává. Tak

S generálním vikářem P. A. Pintířem a P. R. Čemusem na návštěvě v římském Nepomucenu

S manželkou premiéra Fischera v dílnách Centra Aletti.

P. Špidlík prozradil: „Absolutní nic - to je litr vodky pro dva Poláky!“

Nejen že se Jan Pavel II. srdečně zasmál, ale pak týž vtíp vyprávěl při návštěvě římského semináře asi dvěma stům bohoslovců a sympatizujících studentů. Odtud pocházelo ono vítězoslavné: „Mám papežské schválení na svůj vtíp!“

Je to asi světový unikát. Když se blížily 90. narozeniny otce kardinála Špidlíka, vydalo malé, téměř rodinné nakladatelství Centra Aletti „Lipa“ v prosinci 2009 celou knížku jeho vtípů. Asi aby to nezpůsobilo pohoršení, nese titul: APOPHTEGMATA ANONIMA, tedy anonymní vtípy v duchu rčení otců pouště. Já dostal při blahopřání jubilantovi už jen druhé vydání. Uvedu aspoň pár ukázek z těch vážných, důstojných ba svatých, jak sliboval nově jmenovaný kardinál státnímu sekretáři kardinálu Sodonovi.

* Jeden Neapolitán jede 180 km rychlostí. Veze jednoho Milánana, Toskánce a dalšího Neapolitánce. Najednou Milánan, když si uvědomil šílenou rychlost, říká: „Zastav, já vystoupím!“ – „Neboj se, já mám anděla strážce.“ – „Řekl jsem, zastav!“ – Řidič tedy zastaví, Milánan vystoupí a jedou dál. Po chvíli říká Toskánec: „Zastav, chci vystoupit!“ – „Říkal jsem, že mám anděla strážce!“ – „Zastav!“ téměř zařval Toskánec. Nakonec i Neapolitán žádá: „Zastav, i já chci vystoupit!“ – „Že se nestydíš! Ani Neapolitán nemá důvěru v mého anděla strážce?“ – „Zastav!!!“ – Řidič zůstane sám, ale pokračuje ve své šílené jízdě. Najednou mu někdo zaklepe na rameno. Řidič se ptá: „A ty, kdo jsi?“ – „Jsem tvůj anděl strážce, zastav, chci vystoupit!“

* Dva faráři diskutují, zda se i dnes dějí zázraky. První to popírá, druhý však naléhá: „O jednom mohu vydat svědectví. Šel jsem na procházku do lesa a najednou se přede mnou objevil velký medvěd. Já udělal kříž a hlasitě jsem říkal: Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... a medvěd se dal ihned na útěk.“ Druhý farář však zvolal: „To není žádný zázrak. Ten medvěd vzal nohy na ramena, protože si myslel, že chceš začít kázání!“

* Jedna stará paní šeptá ve zpovědnici: „Otcе, když jdu večer spát, neodpustím si, abych se nepodívala do zrcadla a neobdivovala, jak jsem

krásná. Co říkáte? Je to pýcha nebo marnivost?“ – „Ani jedno, to je strašný blud!“

* Maminka se ptá malého Petříčka: „Jak se učíš katechismu?“ Petříček pohotově: „Pan kaplan nám říká, že je lepší naučit se nazpaměť některé texty evangelia a pak je použít, když se naskytne příležitost.“ Maminka celá hrdá: „To je pěkné, právě tak to máš dělat!“ Druhého dne ráno jej přijde vzbudit: „Hošičku, vstaň!“ Petříček odvětlí: „Ženo, ještě nepřišla má hodina!“

* Jeden poustevník jde pouští a potká náhle lva. Pozvedne ruce k nebi a úpěnlivě volá: „Ach, Pane, vnučni této bestii křesťanské city!“ A stane se zázrak - lev padne na kolena a modlí se: „Ach, Pane, požehnej toto jídlo, které dostávám z tvé ruky!“

* Na konci lidových misii v jedné farnosti misionář oznamuje: „Nyní posvětim obrázky, které jste si koupili. Držte je v rukou. Pak zvedněte růžence. A pak zvedněte k nebi i kříže.“ Jeden muž, poslušně těchto slov, zvedl vzhůru svou ženu..

* Adam se ptá Boha Stvořitele: „Hospodine, proč jsi stvořil Evu tak krásnou?“ – „Aby se ti líbila,“ zaznělo z bílého oblaku. „A tak proč jsi mě stvořil tak hloupého?“ naléhá vyčítavě Adam. – „Aby ses líbil sám sobě.“

* U nebeské brány se setká farář a řidič autobus. Farář se hrne do brány první. Sv. Petr ho zadrží: „Dej přednost jemu!“ Na udivený pohled faráře sv. Petr dodává: „Když jsi kázal Boží slovo, všichni klímali nebo spali. Zatímco když on řídil autobus, všichni se modlili, dokonce i ateisté!“

* První lidé, podle Písma svatého, žili více než 900 let. Jak to bylo možné? – No jasně! Tehdy ještě nebyli lékaři, aby jim pomáhali brzo umřít.

* Proč kohout kokrhá tak brzo ráno, ještě před svítáním? – Protože když se probudí slepice, nemůže už ani zobák otevřít.

* Muž čeká na ulici na tramvaj. Vtom ho kdosi strhne zpátky, když chtěl právě vykročit. Těsně před ním se mihlo auto, řítící se velkou rychlostí. Muž se obrátil a nikoho neviděl. Jindy kráčí podél propasti a zakopne, ale kdosi ho zadrží, takže nepadne dolů. Tentokrát zvolá: „Kdopak jsi, ty neviditelný?“ – „Já jsem tvůj anděl strážný!“ „Děkuji ti, můj drahý anděle strážný, ale řekni mi, kdes byl, když jsem se ženil?“

* Jaký je rozdíl mezi nebem a peklem? – V nebi je

italská kuchyně, anglická policie, administrativa německá. V pekle je anglická kuchyně, německí policisté a italská administrativa.

* Student se vrátil po zkoušce domů a ustaraní rodiče se ho ptají, jak dopadl. „Myslím, že velmi dobře. Profesori se chovali zbožně. Kladli mi otázky a po každé mé odpovědi spínali ruce a vzdychali: Bože můj! Bože můj!“

Benedikt XVI. jistě vícekrát zakusil vtípy kardinála Špidlíka, ale zůstaly mezi čtyřma očima. Pouze jediný je znám, a to z kázání před začátkem konkláve, v němž byl pak Benedikt XVI. zvolen nástupcem sv. Petra. Více než půlhodiny kladl kardinálům na srdce, aby se otevřeli působení Ducha svatého a zvolili toho, kterého vybral On, aby vedl Kristovu církev. Na tvářích přítomných kardinálů se zrcadlilo uspokojení nad teologickou úrovní i mystickým obsahem kázání. Ale to by nebyl Špidlík, aby neskončil vtípem. Zakončil vzpomínkou na domov: „U nás na Moravě je už zakořeněný zvyk, že mužové během kázání vyjdou z kostela a venku se radí, vyměňují názory, agituji i hádají. Jak pan farář skončí kázání, vejdou do kostela a zapojí se do slavení eucharistie. V konkláve je to jednoduší. Kardinálové vykážou kazatele za dveře a mohou začít rokoval a volit. Amen.“

20. dubna 2010 v basilice sv. Petra při pohřebním elogiu na Tomáše kardinála Špidlíka Benedikt XVI. vytříbeně formuloval jeho smysl pro humor: „Uslyšet Boží vůli z úst Jeho samého je nezměrný dar. Myslím, že velcí mužové víry žijí ponořeni do této milosti, mají dar vnímat pravdu se zvláštní silou a tak mohou procházet i těžkými zkouškami, jako jimi prošel otec Tomáš Špidlík, bez ztráty důvěry a dokonce si přitom uchovat smysl pro humor, což je určitě znamením inteligence, ale také opravdové vnitřní svobody. Z tohoto hlediska byla zřetelná podobnost mezi naším zesnulým kardinálem a ctihodným Janem Pavlem II.: oba byli vtípní a dovedli žertovat, protože měli nelehké a z určitých hledisek podobné mládí. Prozřetelnost je svedla dohromady a spolupracovali na dobrou církev především v tom, aby se naučila plně dýchat 'oběma plícemi', jak rád říkával slovanský papež.“

P. Josef Kolářek, SJ,
česká sekce Radia Vatikán

KÁJOV,
kostel Nanebevzetí Panny Marie
sobota 29. května 2010 v 17 hod.

Kájovská „květná“ májová pout'
(s květinami pro Pannu Marii)

Hlavním celebrantem bude
P. Mgr. Adolf Pintíř,
generální vikář českobudějovické diecéze

PROGRAM:

16.30 hod. – svatý růženec
17.00 hod. – koncelebrovaná mše svatá;
mariánské litanie

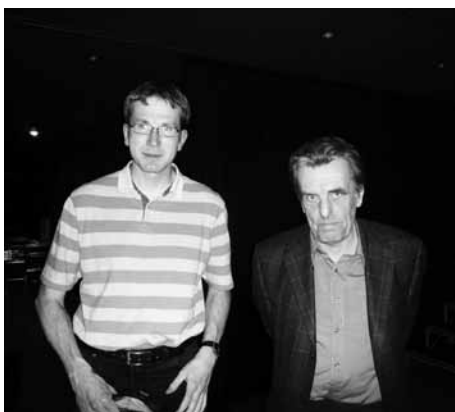
Po mši sv. pan generální vikář posvětlí
v areálu fary nové prostory
pro přespávání poutníků.

Bez vytáček o křesťanství

Jak nám ten čas pěkně ubíhá a pomyslná mozaika vědomostí nám postupně skládá ten správný obrázek. „Fantastické podobenství“ ke Květné neděli (článek v posledním Setkání) nám tentokrátě českobudějovický tisk (opět Deník) znovu bravurně doplnil, když své čtenáře informoval, že zvony, které na Zelený čtvrtek odletěly do Říma se znovu ozvou na Boží hod. Pan redaktor v rámci „křesťanského učení“ pozapomněl na vigilii slavného Vzkříšení o Bílé sobotě. No, co naděláte.

A tak ještě s větší radostí vítáme takový počín, jakým byl speciální pořad „Bez vytáček o křesťanství“, který se 20. 4. uskutečnil ve velkém sále Baziliky (OC IGY) jako otevřená debata pro studenty středních škol, proložená zpěvem studentského sboru Biskupského gymnázia. Diskusi prováděl P. Josef Prokeš, spirituál gymnázia, hlavním hostem pak byl profesor Jan Sokol, filozof a religionista z Univerzity Karlovy. Přiznám se, že jsem byl na avizované akci dosti zvědavý. Příchod do sálu, kde bylo připraveno přes 200 míst, mě evidentně zarazil. Pan profesor ještě kouřil svoji cigaretu před domem a sál zel prázdnotou. Najednou, pár minut před začátkem se ze všech stran rozezněl veselý hlas studentů a do sálu se musely nanosít další desítky židlí. Bylo plno.

A byla také pohoda a náležitě ticho, vždyť pan profesor je zkušený řečník. Základní nastolené otázky byly: *Je Bible pravdivá? A co je to vůbec za knihu? Proč je pro křesťany tak důležitá? A jaký Bůh se v ní představuje?* Přednášející neopomněl připomenout, že jistě každý něco ví, něco si myslí a v něco věří. Rozebral tedy otázku vzniku této knihy, zmínil původní svitky a postupné formování „kolektivní paměti Izraele“ do Starého a Nového zákona. Nezapomněl na podstatnou věc, jakým způsobem Bibli vůbec číst. Čtete, jak sami uznáte za vhodné, ale když narazíte na něco, co si sami nemyslíte, tak o tom přemýšlejte. Po přestávce pak následovaly dotazy od mladých posluchačů – a věřte – bylo až s podivem – co vše v sále zaznělo, na co se mladí lidé ptali. Uvedme alespoň stručný obsah.

Co se dostalo a nedostalo do Bible? Texty apokryfy? Jak přijmout výsledky vědeckého bádání pro věřícího? Mám věřit, že to není smyšlené? Jak vznikla evangelia? Jak číst Bibli a jak vůbec začít? Co evangelium Máří Magdaleny? Byla prováděna cenzura? Proč křesťanství používá formulaci „dobro a zlo“? Jak přesvědčíte ateistu o existenci Boha? Existují temné síly ďáblů? Má Bible srovnání s filozofickými díly? A otázka Darwinovy teorie? Vstal Ježíš Kristus skutečně z mrtvých? Došlo i na ryze osobní otázku: Jste šťastný?... Jak vidno, musel se pan profesor pořádně vypovídat.

Na jednu z posledních otázek: „Proč by křesťanství mělo být tím nejlepším náboženstvím?“ moudře odpověděl také otázkou: „A kdo to říká?“ ... Křesťan má plně ruce práce, není jeho posláním porovnávat jiná náboženství. Písmo není ani terapeutická kniha. A proč Bůh připouští takové zlo na světě? Ale – vždyť zlo není Boží vůle, zlo je jen lidským počinem. Člověk prostě žije ve svém riziku a je to jeho úděl snášet úděl žití na této zemi. Dostal k tomu svobodnou vůli a je na něm, jak s ní bude nakládat. Vědět neznamená věřit. A věřit – znamená spolehnout se na to (Toho), co nevidí. A štěstí? Štěstí je odměna těm, kdo ho nehledají. Štěstí nevzniká samo o sobě, ale přijetím úkolů na sebe sama (citace z Emila Chartiera a Andre Gida).

František Růžička

Oblastní setkání charismatické obnovy

Na prvního máje 2010 se po půl roce opět konalo oblastní setkání charismatické obnovy. Program začal ráno v 9 hodin na konzervatoři, kdy nás přibližně 60 účastníků přivítali Jana Brůžková a P. Roman Dvořák, kteří nás provázeli celým dnem. Poté jsme přešli k důležitému bodu programu, kterým byly chvály, doprovázeny kapelou, která celému dni vytvářela skvělou atmosféru. Po chválách přišel čas na přednášku, kterou měl p. Kamil Novák z komunity Chemin Neuf. Jelikož tématem setkání byl „Dar společenství“, přednáška byla právě o vztazích a modlitbách mezi malým počtem vzájemně blízkých lidí. Společenstvím ale není jen modlitební skupina, primárním společenstvím, které tvoříme, je naše rodina, vztahy rodič-dítě, sourozenci, partneři, pracovní vztahy. S těmito myšlenkami jsme se odebrali do skupinek. Zde po krátkém seznámení jsme probírali, jak my jsme na tom se společenstvím. Jestli máme kde a s kým se modlit, a jak nám funguje nejužší společenství – rodina a další

vztahy. Rozhovory probíhaly v atmosféře vzájemné důvěry, takže byly často velmi otevřené, kdy mohlo být pro druhé povzbuzením, vědět, že ještě existují vztahy a společenství, která fungují. A naopak, že člověk se svými problémy není sám, a že druhý člověk může řešit něco podobného. Po skupinkách následovala mše svatá, oběd, svědectví o evangelizaci v Praze a druhá část přednášky. Dopoledne bylo věnováno spíše starému zákonu, Adamovi a Evě, apod., zatímco tato další část se zabývala Pavlovými listy. Zde padla zajímavá myšlenka, že ve společenství je potřeba každý. Nadšenec, skeptik, snilek, každý zde má své místo a bez něj by společenství nebylo úplné. I člověk, u kterého si na první pohled můžeme myslet, že bude spíše přítěží, může společenství ohromným způsobem obohacovat. Na závěr jsme opět měli chvály a kdo chtěl, mohl poté přistoupit ještě ke svátosti smíření nebo jít na přímluvnou modlitbu.

Anna Mácová

60. výročí „Akce K“ připomněla bohoslužba v Ruženeckém kostele v Českých Budějovicích

V noci z 13. na 14. dubna 1950 byly komunistickým režimem v naší zemi násilně obsazeny a zabrány kláštery. Řeholníci byli internováni a mnozí následně odsouzeni k mnoha letům vězení. Tak tomu bylo i v klášteře Kongregace bratří Nejsvětější svátosti (petrini) v Českých Budějovicích. Úterní podvečer 13. dubna byl v tomto klášteře věnován modlitbám. V kostele Panny Marie Ružencové se lidé společně modlili růženec a pak byla sloužena mše svatá. Hlavním celebrantem byl pamětník tehdejších událostí emeritní generální představený P. Xaver Kobza. Generální představený kongregace P. Cyril Havel v promluvě připomněl spolubratry, kterých se události osobně dotkly a vzpomínku P. Martina Vicha na osudnou noc.

Vzácnými hosty na této slavnosti byli i zástupci veřejného a politického života - Josef Kalbáč, osobní poradce prezidenta Václava Klause a Jiří Netík z Jihočeského krajského úřadu. Pan Kalbáč ve svém proslovu vzpomněl na tisíce vyhnaných a internovaných řeholníků a řeholnic a na jejich osobní statečnost. Konstatoval, že naše společnost utrpěla velkou ztrátu, že „Akce K“ přispěla k celkovému úpadku českého národa a její následky pociťujeme dodnes.

Po závěrečné adoraci se ještě někteří účastníci sešli k neformálnímu setkání, kde vzpomínali na tehdejší události a jejich osobnosti.

Hana Doskočilová

První čestný měšťan byl kněz

Frant. Krojher

Pod tímto nadpisem uvádí kronika obce Borovan v roce 1910 informaci o usnesení tehdejšího obecního výboru, nebo představenstva (doslovný opis):

„Ve schůzi dne 31. července usneseno jednomyslně jmenovati důstojného pána P. Frant. Jana Krojhera, kaplana, zde prvním zdejším měšťanem. Oblíbený tento kněz odcházel po 15 ti letech působení na dvouletou dovolenou.

D.p. P Krojher byl pokrokový a horlivý národní pracovník. Súčastnil se po dobu svého působení horlivě spolkového a politického života; zvláště činným byl ve spojitelném záložním spolku „Reifaisence“, na jejímž založení měl velký podíl.“

Z uvedené zprávy mě mimo jiné zaujala informace o dvouleté dovolené kněze. Přibližně 60 let se pohybuji i kolem kněží a proto mě na uvedeném záznamu v kronice překvapilo sdělení, že si kněz vzal dva roky dovolenou. To potvrzuje i záznam v archivu českobudějovického biskupství, kde je tento údaj zanesen na dobu od 1. 8. 1910 do 31. 7. 1912. Vztít si dovolenou bylo např. u pana faráře Ferdinanda Klímy za 41 let jeho zdejšího působení něco mimořádného. Dovolenu měl jen na cestu za setrou do Ameriky a na léčení v lázních. V dnešní době si kněží berou krátkodobou dovolenou jako jiní zaměstnanci, ale dva roky „prázdnin“, to je jako podle Julese Vernea. Proto jsem se o tuto osobnost začal více zajímat a zjistil, že to opravdu nebyl řadový kněz, ale osobnost se širokým záběrem a zaslouží si i po 100 letech připomenout.

Uvedu alespoň telegraficky hlavní údaje: Narodil se v Rojšíně u Brlohu 1871, na kněze vysvěcen 1894, v Borovanech působil jako kooperátor (kaplan) 1896-1914. Administrátorem farnosti zde byl koncem roku 1899 a půl roku v roce 1907. Po zmíněné dovolené (její důvod

vedu níže) byl od roku 1914 do 1948 farářem v Ledenicích, kde také zemřel.

Za svého osmnáctiletého působení v Borovanech zde mimo jiné, spolu s farářem Lakmajerem a lékařem Klasem, založil Spořitelni a záložní spolek – Kampeličku. O jeho veselé povaze svědčí mimo jiné kniha Šťoviček, soubor jeho vtipných komentářů a veselých příhod, zaznamenaných různými autory. Ještě před vznikem samostatného československého státu vedl organizace duchovenstva: Zemskou jednotu katolického duchovenstva a později Jednotu českého katolického duchovenstva. Zúčastnil se deputace Jednoty v Římě za účelem dosažení reformy. Tuto návštěvu komentoval slovy: „My si myslíme, kdo ví jak jsme velcí, v Římě jsme velmi maličká.“ Mimo duchovní správu působil také v hospodářské oblasti. Byl zakladatelem mnoha kampeliček. Stál v popředí agrární strany (později strana republikánská), byl několikrát zvolen senátorem! Od srpna 1910 (v době své dvouleté dovolené) byl předsedou Ústřední jednoty hospodářských družstev v Praze a do Borovan přijížděl jen občas. Po oné dovolené se vrátil do Borovan, kde setrval do konce dubna 1914. Přesto Borovanům zůstal věrný i nadále. Jako senátor zajišťoval v roce 1935 dotaci 5000 Kč od ministerstva veřejných prací na opravu kaple Panny Marie Karelské v Borovanech. Budova fary byla od dob Josefských v majetku Schwarzenbergů a to činilo jistě potíže. Proto senátor Krojher koupil za svých 30 000 Kč budovu fary a tuto v roce 1929 věnoval borovanské farnosti. Jako lednický farář se zúčastňoval i významnějších církevních slavností v Borovanech.

Nechme ale promluvit hodnotící slova od jeho současníků. P. Jan Sukdol, dlouholetý borovanský farář: „Ač politicky a hospodářsky činný, přece jen se své osadě neocizoval – a my kněží, kteří jsme stáli v táboře ČSL a neschvalovali

jsme politické působení v liberální agrární straně, přece nemohli jsme mu upřít uznání jeho šlechetného a obětavého smýšlení... jeho zásluhou byl postaven kostel blahoslavené Anežky české v Českých Velenicích, podporoval kolej Nepomučným v Římě bohoslovecký seminář v Českých Budějovicích. Nejednou se ukázal štedrým mecenášem zdejší borovanské fary, kterou též v roce 1929 zakoupil a věnoval řím. katol. církvi. A co bylo jednotlivců, kterým svým vlivem v nerozmanitějších potřebách pomáhal...!“

Ing. F. Klinera, starosta Ústřední jednoty hospodářských družstev v Praze: „Hned jako abiturient gymnázia v roce 1889 zakládá a jako jednatel vedl místní odbor Národní Jednoty Pošumavské v Brloze a i v Borovanech se svědomitě stará o tuto Jednotu. Krojherův nacionalismus nikdy nevyznívá šovinisticky, vždy a všude potírá planý radikalismus a žádá v první řadě poctivou, vytrvalou a dobrou práci národních... Přímou dojemnou je pak Krojherova péče o vyučování mládeže školní, při němž si vyučovací hodiny vyhrazuje na sobotu a pondělí, v kteréžto dny se nedá v ústředí (v Praze) udržeti ani nejnáléhavější povinnostmi.“

Poslanec Rudolf Beran: „...Tak jako náš pan senátor Krojher patří mezi nejlepší pohotové, věcné a vtipné řečníky senátu, tak dovede i vládnout perem – nota bene – krutím perem, neboť všechny články píše pery, které si sám řezá z lednických krutů... O panu senátorovi Krojherovi dalo by se velmi mnoho napsati, nejen jako o družstevníku a politikovi, ale také jako o známém příteli našeho výtvarného umění. Krojher patří do řady oněch osvícených kněží, kteří vykonali pro lid a kraj, ve kterém žili, a pro svůj národ veliký kus záslužné, tvořivé práce...“

Co o sobě napsal sám F. J. Krojher: „...Já jsem od mládí žil pod vlivem českobudějovických pracovníků, hlavně dr. Zátky, dr. Hromady, kdy se ovšem tužky užívalo někdy k sepsání vzletného svolání, ale mnohem častěji k počítání... To byla škola práce pro posílení vlastního tábora, a bojování umírněného ohledem na společnou střechu nad hlavou, která nesmí chytout, i kdyby hlavy pod ní sebe prudčeji hořely... Proto kladu takovou váhu na hospodářskou práci pro český národ a v něm pro venkov, poněvadž tím se druhým neubližuje, ale rozdíly se vyrovnávají a národy a vrstvy mají k sobě blíže. Neboť já nemiluji boje, ale chci dojít k pokoji. Vyrovnání sil je k tomu nejbezpečnější cesta.“

Na závěr si můžeme jen postesknout, že lidi s takovým záběrem a s uvedenými vlastnostmi bychom dnes asi hledali s malým úspěchem. Předpokládám, že čestné občanství města Borovan nikdo knězi a senátoru Krojherovi během uplynulých 100 let nezrušil a tak se můžeme stále těšit z jeho záslužné činnosti, kterou vykonal nejen pro Borovany, ale i pro celý český venkov na přelomu 19. a 20. století i v jeho první polovině.

Josef Malík

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pomozte rozdávat jídlo bezdomovcům

V Brně to začalo. Za nedlouho se připojily i České Budějovice. Městská charita ČB navázala spolupráci s jednou z místních jídelen a mohl vzniknout nový projekt v azylovém Domě sv. Pavla v Českých Budějovicích – výdej jídla bezdomovcům. Nyní charita hledá dobrovolníky, kteří by lidi bez domova pomohli obsloužit.

Každý všední den přiváží pracovnice Domu sv. Pavla várnici s 20 porcemi polévky, kterou daruje závodní jídelna v Českých Budějovicích. Výdej jídla probíhá od 14.00 do 15.30. „Postupem doby bychom chtěli počet jídel zdvojnásobit,“ říká vedoucí Domu sv. Pavla František Kaiseršot. Pro lidi bez domova znamená tento projekt pomoc v uspokojení jedné ze základních fyzických potřeb. Teplé jídlo může v důsledku znamenat také zlepšení zdravotního stavu lidí bez domova či snížení rizikového způsobu života na ulici. Pro

pracovníky azylového domu se tím rozšiřují možnosti navázat kontakty s více klienty.

Touto cestou charita hledá dobrovolníky, kteří by byli ochotní pomoci s výdejem jídla a mytím nádobí. Hlásit se mohou všichni, kteří jsou starší 15 let, mají jeden den v týdnu čas na 2-3 hodiny, čistý výpis z rejstříku trestů a potravinářský průkaz (po určité době pravidelného docházení jim bude proplacen).

Zájemci se mohou hlásit v Dobrovolnickém centru (Kanovnická 11, České Budějovice, tel. 731 604 163, e-mail: dobrovolnici@charitacb.cz, www.charitacb.cz), které dobrovolníky pro jejich činnost připravuje. Je možné si s koordinátorkou dobrovolníků domluvit nezávaznou informační schůzku a také „zkušební“ návštěvu v azylovém domě.

Lucie Prokopová

Setkání s kolovratem

Byla jednou jedna chudá vdova a ta měla jednu dceru. Liduška byla krásná a chytrá, ale také ukrutně líná. Jakmile si měla sednout ke kolovratu, začala plakat a naříkat a ani za nic nechtěla přísti.

Tak takhle začíná známá pohádka „O třech přadlenách“. A jak známo, krásné Liduše

ke štěstí pomohly tři kmotřičky - přadleny. Jedna s velkou plochou nohou, druhá s obrovským spodním rtem a třetí s velmi širokým palcem. A jen díky jejich „tělesným vadám“ nemusela mladá královna už nikdy na kolovrátek ani sáhnout. Jak kmotřičky vysvětlily jejímu muži, plochá noha, široký palec i velký spodní ret je následek předení. Všichni, kteří přišli v úterý 20. dubna 2010 do budovy Latinské školy v milevském klášteře na Setkání s kolovratem, se přesvědčili, že takhle je to jen v pohádce, protože naše přadlena je velice příjemná a milá paní. Setkání pořádala Farní charita Milevsko.

Prostřednictvím úryvku z knihy B. Němcové Babička jsme zavzpomínali na „přástky“ a potom nás seznámila Romana Koutníková s technikou předení na kolovrátku, jak používat vřetánko a řekla nám spoustu dalších zajímavostí. Prohlédli jsme si i plstěné věci, žínky a mýdlovky, které se používají jako peeling. Na ukázkou šikovná přadlena přinesla různé materiály, které se dají příst, například i vlnu z kozy kamerunské a chlupy ze psa!

Popovídali jsme si při malém občerstvení, nejmladší návštěvnice Kačka Peterková nám jako samouk zahrála na elektrické varhany několik lidových písniček. Pomáhali jsme zpívat všichni. Na úplný závěr jsme si ještě společně zazpívali z kancionálu velikonoční píseň č. 401 Aleluja! Odměnou nám byla pochvala a spokojenost z příjemně prožitého odpoledne všech zúčastněných.

Alena Růžicková, Farní charita Milevsko

Farní charita Milevsko
ve spolupráci s DCH České Budějovice
pořádá přednášku a besedu na téma

Adopce na dálku Afrika – Zimbabwe

v neděli 30. května 2010 v 16 hodin
v Latinské škole v objektu
milevského kláštera

Přivítáme mezi sebou hosty z daleké Zimbabwe – domorodou S. Mercy, ředitelku dětského domova, jenž je součástí projektu, na který přispívá DCH České Budějovice, S. Thomu, Němku, která tam již roky žije a pracuje jako ekonom a v neposlední řadě S. Terezii Vasilovou, statutárního zástupce České provincie Congregatio Jesu v České republice, která je zároveň představenou tohoto řádu ve Štětíně. Dozvíme se jejich prostřednictvím o životě v této africké zemi, o politické situaci, nezaměstnanosti, o nemocech, bídě a opuštěných dětech a o možnosti, jak pomáhat.

Pokud se budete cítit osloveni, můžete poskytnout na místě jednorázový sponzorský dar nebo se můžete zapojit přímo do projektu adopce afrického dítěte jako jeho nový „adoptivní rodič“ – adopce na dálku je adresná finanční pomoc konkrétnímu dítěti, a je určena především na vzdělání. Tato částka umožní nejen návštěvu školy, ale také, aby se dítě alespoň jedenkrát denně najedlo.

Děkujeme všem, kteří pochopili, že svět je naše společné místo.

Přijďte a pomozte nám pomáhat!

*„Je to srdce, které rozdává,
ruce už jenom dávají.“
(Africké přísloví)*

Obláti Panny Marie Neposkvrněné a Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty

zvou na
MALOU POUŤ
k velkému srdci
Panny Marie

v sobotu 12. června 2010

PROGRAM:

10.00 poutní mše sv.
15.00 Klokotské hodinky

Den matek v Azylovém domě pro matku a dítě ve Veselíčku

V neděli 9. května jsme s osmi maminkami a 17 dětmi oslavily svátek matek. Větší děti si připravily pro maminky písničky a několik básniček, které maminkám přednesly při odpolední kávičce. Všichni jsme se nakonec odměnili zmrzlínovým pohárem. Celé odpoledne pak přetrvávala sváteční dobrá nálada na zahradě Domova.

Domov sv. Alžběty pro matku a dítě je od 1. ledna 2010 financován v rámci Individuálního projektu „Podpora sociálních služeb v Jihočeském kraji“. Tento projekt je financován z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost (OP LZZ), spolufinancován ESFČR (Evropský sociální fondem), státním rozpočtem ČR. Oficiální definice ESF zní: „ESF pomáhá rozvoji

zaměstnanosti podporou zaměstnatelnosti, podnikatelského ducha, rovných příležitostí a lidských zdrojů.“ Díky tomu má Domov zajištěny provozní podmínky do 30. 6. 2012. Pro nás to znamená, že je více klidu pro práci s jednotlivými uživateli našich služeb, ale zároveň častěji vyúčtováváme a píšeme zprávy o činnosti Domova sv. Alžběty. Doufáme ale, že díky tomuto Individuálnímu programu budeme našim obyvatelům moci dopřát některé zážitkové akce, aby mohly maminky se svými dětmi trávit chvíle i mimo Domov. Máme za to, že je třeba naučit se žít společně, trávit nám darovaný čas a nebát se být spolu.

Marie Sádlová, ředitelka FCH Veselíčko

VI. pěší pouť Pacov – Křemešník

Sobota 29. 5. 2010

v 6.30 se odchází z Pacova přes Novou Cerekvi (10.30) a Pelhřimov (13.30).

Mši sv. na Křemešníku v 17.00
celebrique P. Josef Hanžl

Poutní slavnost Nejsvětější Trojice na Křemešníku

Neděle 30. 5. 2010

Mše sv. v 8.30
celebrique P. Roman Dvořák
mše sv. v 10.30

celebrique biskup Pavel Posád

*Přípraven program pro mládež
a vystoupení hudební rytmické
skupiny z Pelhřimova.*

Zakončení pouti v 15.30
svátostným požehnáním.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Prázdné hnízdo

V polovině dubna jsme měli možnost prožít příjemný víkend pod názvem Prázdné hnízdo, pořádaný Diecézním centrem pro rodinu Biskupství českobudějovického. Ve společenství pěti manželských párů jsme sdíleli své zkušenosti, pocity a problémy nového životního období, období osamostatňování dětí a péče o manželství v jeho další etapě. Podněty k zamyšlení a organizaci víkendu měli na starost manželé Poláčkovi, jejichž předchozí zkušenosti z podobných akcí byly spojovacím článkem našich debat. Byly velmi užitečné považují mimo jiné rozhovor manželů o samotě v přírodě na téma komunikace v našem manželství a její největší překážky. Velkým povzbuzením byla i modlitba za manželské páry a jejich další životní cestu v prostředí útulné kaple, která je součástí ktišské fary, kde jsme bydleli. Celý víkend považujeme za užitečně využitý a relaxační. Díky za něj.

Lída a Petr Pudíkovi

V březnovém čísle Setkání-Aktuality nás zaujala pozvánka na víkendové setkání „Prázdné hnízdo“ a co teď? konané na Ktiši 16.-18. dubna. Naše děti před pár lety opustily „rodinné hnízdo“ a již dva roky jsme oba v důchodu. V zaběhlém stylu našeho života jsme se na setkání přihlásili s očekáváním nových podnětů. Těšili jsme se na setkání s novými lidmi a byli trochu zvědaví i na prostředí ktišského střediska pro mládež.

Organizátoři setkání, manželé Alena a Pavel Poláčkovi měli pro nás připravený zajímavý program. Po pátečním seznamovacím večeru byl hlavní program soustředěn na sobotu. Dopoledne jsme vyslechli přednášky na téma „Etapy manželství“ a „Komunikace“. Bylo pro nás poučné zrekapitulovat předchozí etapy našeho života a uvědomit si různá pozitiva i negativa našeho vztahu. Na odpolední procházce měli manželé mezi sebou navzájem promyslet předložené otázky týkající se komunikace mezi nimi a stanovit si, co chtějí spolu zlepšit. Následovalo promítnutí argentinského filmu Prázdné hnízdo.

Film upozornil na možná rizika manželského vztahu v etapě, kdy děti odchází z domova a byl podnětem k živé diskuzi. Večer jsme se v místní kapli vzájemně modlili za sebe a naše rodiny. Den jsme ukončili posezením a besedou nad sklenkou vína. V neděli jsme společně slavili eucharistii v místním kostele a po ní zhodnotili, co nám setkání přineslo a co bychom navrhovali zlepšit. Potom už následoval společný oběd a odjezd do našich domovů.

K pohodě našeho pobytu také přispěli František a Jan z ktišského týmu mládeže, kteří zajišťovali naše ubytování a stravování. Jako bonus jsme vnímali i krásné jarní počasí v pošumavské krajině.

Nyní po návratu konstatujeme, že to bylo krásné a užitečné setkání. Sešlo se nás pět manželských párů (včetně Poláčkových). Bylo to velmi hezké společenství lidí, kteří prožívají některé stejné problémy, ale i leccos jiného. Cítili jsme se obohaceni i o zkušenosti druhých. Atmosféra v takovém počtu byla velmi příjemná, ale na druhou stranu jsme si říkali, že by nás mohlo být i víc, hlavně proto, že eventuelní další manželské páry se vlastně ochudili o moc hezkou příležitost takový víkend prožít.

Díky manželům Poláčkovým z diecézního centra pro rodinu, díky i Pánu za příležitost tohoto krásného a podnětného víkendu. Těšíme se na podobné setkání třeba již příští rok.

Pavla a František Plátovi

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Láska je víc než přikázání

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny
11. 7.-17. 7. 2010

Dům Jan Nepomucký,
Pernink u Karlových Varů

Program:

přednášky, společný čas manželské dvojice i celé rodiny, pobyt v přírodě, adorace, mše svatá, možnost sv. smíření

Ubytování:

ve zrekonstruované budově ve dvou- až pětilůžkových pokojích se sociálním zařízením, celodenní domácí strava

Ceny:

Dospělí 2 500 Kč, dotovaná cena 1 800 Kč

Dítě do 18 let s celou porcí 1 470 Kč

Dítě s poloviční porcí 1 070 Kč,
do dvou let bez lůžka a stravy zdarma

P. Michal Pulec,

Alena a Pavel Poláčkovi,

DCR České Budějovice

Kontakty: dcr@bcb.cz,

tel.: 731 402 981-0, 380 420 342-1

DUCHOVNÍ CVIČENÍ NA LOMEČKU

pro dívky 16-35 let

Pokud přemýšlíš,
jak využít letošní prázdniny,
máme pro Tebe jednu nabídku:
zveme Tě ke ztišení, modlitbě,
naslouchání Božímu slovu, zamyšlení
nad vlastním životem
do prostředí poutního místa

Lomec u Vodňan

v tomto termínu:

8.-12. 8. 2010

Téma pro společné dny:

OTEVŘENOST PRO BOŽÍ BLÍZKOST

Duchovním průvodcem bude

P. Josef Sláček z Prachatic

Duchovní i hmotné zázemí vytváří
Šedé sestry III. řádu sv. Františka.
Začátek je v neděli kolem 18. hodiny
a ukončení ve čtvrtek dopoledne.

Bližší informace a přihlášení:

tel.: 383 382 703,

e-mail: kongregace@lomec.cz

Byl první máj, byl lásky čas ...

Přestože jsme se rodinných víkendů s Poláčkovými zúčastnili už dvakrát a moc se nám líbily, tentokrát jsme docela váhali. Téma přednášky „O sexualitě v manželství“ se nám vůbec nezamlouvalo. Co nám kdo ještě bude povídat o sexu? Máme 5 dětí, táhne nám na čtyřicet, tak jakápak sexuální výchova. Nakonec jsme si přeci jen udělali volný víkend a na poslední chvíli se na májový pobyt přihlásili. Navíc jsme měli zrovna v den příjezdu výročí svatby, tak jsme si oddechový víkend dali jako dárek. A to jsme udělali moc a moc dobře.

Víkend začal jako tradičně v pátek dobrou večeří, po níž jsme se pokusili co nejrychleji uložit rozdvořené děti, abychom se my dospěláci v klidu sešli k úvodnímu povídání. Každý z nás vyprávěl, jak došlo k seznámení s partnerem a byly to velmi různorodé příběhy s velkou dávkou humoru a malou troškou nostalgie. Po takovémto veselém seznámení následovala adorace v kapli, kde jsme všichni vyjádřili vděčnost Pánu za partnera, kterého nám do života dal.

Sobotní dopoledne strávily menší děti se sestřičkami. Na programu bylo hraní, zpívání, došlo i na výrobek a samozřejmě společnou dětskou modlitbu. Velké děti měly volný rozchod po Nových Hradech, což s nadšením využily. Rychle se skamarádily a držely se z dosahu rodičů i mladších sourozenců.

My dospěláci jsme se tak mohli nerušeně věnovat jádru celého víkendu – setkání s Prokopem Remešem, jeho přednášce a následné diskusi. Ještě před tím však každý z nás dostal dotazník s otázkami k problematice sexu, který si sám pro sebe zodpověděl, a tak si trochu udělal pořádek sám v sobě.

Přednáška byla velice zajímavá, protože MUDr. Remeš má neobyčejně široký okruh aktivit – pracuje jako gynekolog, ale podílí se i na léčbě závislostí, zabývá se také studiem sekt a mnohým dalším. Vlastní přednáška byla spíš kratší a vymezila několik základních oblastí, které by mohly být potenciálním zdrojem problémů v sexuálním životě věřících manželů. Dr. Remeš ve svém vystoupení bohatě využil spoustu zajímavých případů, se kterými se setkal ve své mnohostranné lékařské i psychologické praxi. Ponechal velký prostor na konkrétní dotazy posluchačů, kteří se mohli anonymně ptát dle svých aktuálních problémů nebo zájmu. Po přednášce jsme měli ještě malou chvíli vše probrat s partnerem a už tu byl výborný oběd.

Odpoledne bylo věnováno programu s dětmi. Nejříve jsme navštívili starou kovárnu a děti (i dospělí) mohly obdivovat kováře při práci. Potom jsme se vypravili jako jednotlivé rytířské rody na středověkou tvrz Cuknštejn. Po cestě jsme dokonce zabloudili, což děti vily jako velké dobrodružství, a dobrodružné to bylo i pro rodiče, protože s sebou cestou necestou vezli několik malých dětí v kočárcích a jeden účastník absolvoval celou trasu na invalidním vozíku. Nakonec se však podařilo hledanou tvrz opravdu najít a odměnou nám byl zajímavý výklad a prohlídka poměrně zachovalé části objektu, zčásti dokonce zařízené nábytkem. Zpáteční cesta byla ve znamení obtížných úkolů pro mladé rytíře a dvorní dámy. Došlo na sokolnictví, léčivé byliny, obranu před lupiči a dokonce rytířský turnaj. Rytíři i dvorní dámy si osvojili také nejdůležitější rytířské zásady a hesla. Večer, když jsme vyčerpané rytíře nakrmili a tentokrát skoro bez protestů uložili, sešli jsme se ke společné debatě nad přednáškou. Rozdělili jsme se pro tento účel na „holky“ a „kluky“. Zvláště v naší „dívčí“ skupině probíhalo povídání velmi spontánně a otevřeně, rády jsme využily příležitost pobavit se o věcech, které se moc často veřejně neřeší.

Ráno se nikomu nechtělo vstávat, hlavně větším dětem, které večer předtím koukaly dlouho na film. Ale čekala nás nedělní mše svatá s inspirativní promluvou Pavla Poláčka a prohlídka kostela a kláštera s průvodcem. Nakonec jsme se sešli ještě naposled před obědem. Alena ukončila dětský program předáním dárků našim rytířům a dvorním dámám, dozvěděli jsme se závěrečné informace a zhodnotili celý víkend.

Domů jsme odjízďeli trochu neochotně úplně zavaleni směsí nejrůznějších dojmů, které v nás budou ještě dlouho doznívat. A udělali jsme pořádek v jedné z oblastí, kde je pořád co obměňovat a vylepšovat. Můžeme si teď naplno užívat ten večerní máj, lásky čas...

Na závěr je třeba vyjádřit velký dík i obdiv organizátorům – manželům Poláčkovým. Pořádají tyto akce s mimořádným osobním nasazením a cílem, aby si všichni účastníci odvezli domů maximum zážitků – duchovních i jiných. Jsou příkladem manželů, kteří se výborně doplňují a jejich společným úsilím vzniká dobré dílo.

Alžběta Rosenkrancová

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

„Slavíme celý rok“ – dětská pouť píseckého vikariátu

Tématem naší letošní pouti bylo slavení církevního roku v rodinách. Pout' se uskutečnila 8. 5. 2010 v Nadějkově. Zúčastnilo se jí šedesát dětí, přibližně třetina dětí přijela i se svými rodiči či prarodiči. S organizací dospělým pomáhalo také patnáct mladých lidí.

Pout' jsme pojali jako symbolické putování církevním rokem. Začali jsme v kostele mši svatou, kterou hudbou doprovodila místní mládež. Po mši svaté jsme si užili výborné občerstvení a pak už postupně vyrazily jednotlivé skupinky na putování.

Prvním stanovištěm byl samozřejmě začátek církevního roku – advent. Děti si vyprávěly o přípravě na Vánoce a o čekání. Přitom si každý namaloval na plátěnou tašku barevný kruh – symbol celého církevního roku. Do tašek si na každém dalším stanovišti děti přidávaly nějaké symboly daného svátku či liturgického období.

Dalším zastavením byly Vánoce, jako oslava Ježíšových narozenin. Děti se snažily vymyslet něco, co by mohly dát Ježíši jako dárek. Předváděly to jako pantomimické hádanky ostatním. Nakonec si uhádnuté činnosti - dárky pro Ježíše - nakreslily do obrázku narozeninového dortu.

Po Vánocích odešly děti na stanoviště svátku Zjevení páně. Každý hledal ukrytých pět obrázků - indicií tohoto svátku (kadidlo, hvězda, král...). Děti většinou hádaly, že jde o svátek tří králů, dozvěděly se, jak se tento svátek jmenuje správně, kdo byli tři králové a další podrobnosti. Na závěr si pak každý nalezených 5 obrázků nalepil do výřezů na velkém obrázku „klanění tří králů“.

Cestou zeleným lesem, který dětem připomněl období mezidobí, se dostaly k dalšímu svátku. Byla jím Popeleční středa jako počátek postní doby. Děti společně přemýšlely, co je to půst a od čeho všeho je možné se postit. Zkusily si postit se od zbytečných řečí a za naprostého mlčení měly vytrhat z listu papíru svůj obličej, na něj nakreslit oči, nos a pus. Lepidlem pak nakreslily křížek na čelo a posypaly ho popelem jako připomínku popelce.

Po cestě k dalšímu stanovišti děti hledaly zavěšené obrázky a měly si je společně zapamatovat. Po příchodu na velikonoční stanoviště hádaly, k jaké události se obrázky vztahovaly. Společně uhádly, že obrázky (stůl, voda, noha, víno, chléb a další) patřily k Zelenému čtvrtku. Po vyprávění o významu Poslední večeře děti společně prožily hostinu - pily „víno“ (džus) a lámaly si a jedly opravdové (doma upečené) nekvašené chleby.

Po hostině se děti přesunuly k dalšímu místu, kde jim zakokrhal plyšový kohout a připomněl Petrovo zapření a další události Velkého pátku. Děti přemýšlely, jak by nejlépe mohly doma prožít tento den, co si odříci (třeba televizi, počítač...) a čím lepším ušetřeným čas naplnit. Každé dítě si vyrobilo kříž z kusů dřevěné dýhy a tužkou si na něj své předsevzetí napsalo.

Další částí velikonočního stanoviště byly dvě

hromady kamenů, kde si děti připomněly kámen odvalený andělem od hrobu. Zkusily si tíhu kamenů a závodily ve dvou skupinách v přenášení kamenů.

Posledním stanovištěm, které děti na svém putování potkaly, bylo seslání Ducha svatého. Děti přemýšlely o tom, kdo nám jakým způsobem může pomoci, poradit, dát sílu. Dozvěděly se, že Duch svatý je pomocník, který je nám vždy nablízku, ke spojení s ním nepotřebujeme nic, (dokonce ani telefon), slyší nás a rozumí nám stále. Děti si připomněly, jak dary Ducha svatého proměnily apoštola Petra. Vyluštily pak šifru se sedmi dary, o které může prosit Ducha svatého každý z nás. Vyzkoušely si ještě foukání do papírové holubičky, jako symbolu toho, že jako vítr, ani Ducha sv. nevidíme, ale cítíme jeho působení. Na závěr poutě se skupiny postupně scházely na hřišti, kde si užily hraní fotbalu. Rozloučili jsme se písní a požehnáním v kostele. Všem dětem i dospělým se pouť líbila, zažili společně krásný radostný den. Věřím, že vše, co děti prožily, i co si odvážely domů, jim pomůže v lepším pochopení a prožívání svátků církevního roku.

Lenka Kučerová

Po stopách sv. Jana Nepomuka Neumanna

Letos 5. ledna uplynulo 150 let od smrti prachatického rodáka sv. Jana Nepomuka Neumanna. Na stránkách vikariátního časopisu „JP“ se již několik měsíců zamýšlíme nad otázkou „Kým je sv. Jan N. Neumann právě pro mě?“ Polož si ji milý čtenáři s námi. :-)

Jsem také prachatická rodačka, chodím ulicemi Prachatic jako chodil Jan Neumann, slavím mši svatou ve stejném kostele, často navštěvuji jeho rodný dům (dnes klášter sester „boromejek“ a hospic nesoucí jeho jméno), procházím se zahradou kde běhal malý Jan, moji předkové odpočívají na stejném hřbitově jako rodiče a sestra sv. Jana. Kdo mě znáte, víte, jaký jsem patriot a kde mohu, o svém rodném městě a slavném svatém rodákovi Janovi vyprávím. I moji žáci v hodinách náboženství nemají šanci toto přehlédnout. K mé velké radosti velmi silně se mnou prožívali i pouť k hrobu sv. Jana do Filadelfie, ze které jsem se před několika týdny vrátila. Byly to opravdu požehnané dny v místech, kde bylo sv. Janovi dopřáno sloužit Kristu jako kněz redemptorista a později jako biskup. Měla jsem možnost navštívit i farní školu sv. M. Goretti v Chicagu a vnímat samozřejmost náboženské výchovy při jedné z tamních farností. Zvláštní?! Před 174 lety přichází mladý klerik ze Šumavy do Ameriky a jako jeden z důležitých prvků své služby vidí kvalitní vzdělávání i v náboženské oblasti. Stává

Pokračování na 14. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pokračování ze 13. strany.

se spoluzakladatelem amerického katolického školství. V jeho rodném kraji po téměř 200 letech chodíme také od školy ke škole, ale o většině škol, kde působíme, nemůžeme říci, že by zde náboženská výchova dětí byla samozřejmostí. Bohu díky za každou možnost kontaktu se žáky a studenty. Mám radost nejen z možnosti výuky nepovinného předmětu náboženství na školách, ale také z besed ve školách a z návštěv dětí a učitelů v rámci projektového vyučování v našem kostele. Mnohé děti během těchto hodin přicházejí do kostela poprvé.

V úterý 4. května jsem se svými žáky vyrazila po stopách sv. Jana Neumanna do Českých Budějovic. Navštívili jsme mimo jiného kostel Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí. V lavicích tohoto kostela také sv. Jan sedával a v areálu bývalého kláštera navštěvoval 8 let piaristické gymnázium. Zde se rodila jeho touha sloužit druhým a později při studiu v nedalekém semináři rozhodnutí jít za oceán jako kněz misiónář.

A kým je pro mě sv. Jan? Především dobrým člověkem, křesťanem, který je věrný svému povolání a jde životem s pohledem upřeným na Krista a s citlivým srdcem slouží bližním. Kéž by byl život každého z nás cestou „v jeho stopách se všim všudy“.

Bliží se měsíc červen a s ním i tradiční oslavy sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích. Do Fila-

L. Hanžlová s prachatickým vikářem P. Sláčíkem, který do Filadelfie vezl plastiku sv. J. N. Neumanna.

delfie je přece jen daleko, ale přijměte pozvání do jeho rodiště letos v sobotu 19. června. Poutní mše začíná v 10 hod. Těšíme se na vás milí poutníci! V tento den připravilo také město Prachatice program v rámci oslav 1000 výročí středověké obchodní cesty „Zlatá Stezka“ (více na: www.prachatice.cz).

Mgr. Lenka Hanžlová, katecheta z Prachatic

VELIKONOČNÍ DÍLNA TÁBORSKÉHO VIKARIÁTU Zelený čtvrtek 1. dubna

Na naší velikonoční dílně se sešlo přes čtyřicet dětí. Když přičteme dospělé, kteří děti doprovázeli, a ty, co na dílně s dětmi pracovali, bylo nás v Emauzích okolo sedmdesáti. Děti vystřihovaly obrázky na okna, zdobily kraslice, vyráběly drobné dekorace, magnetky s velikonočními motivy atd. Samozřejmě nikdy na našich velikonočních dílnách nechybí výroba pomlázek.

Na Velikonoční neděli pak proběhl v Klokotech před kostelem trh výrobků. Jeho výtěžek - 4735 Kč - bude poslán P. Güntherovi, OMI na misie do Pákistánu.

Pár výrobků nám vždycky zbývá, ty odvážíme do G-Centra (domov pro seniory). Tam je rozdají opuštěným dědečkům a babičkám.

Marcela Samcová

DCM

Čtvrté setkání animátorů (7.-9. května Bavorov)

V pátek 7. května jsme se začali sjíždět na faru v Bavorově, kde nás čekalo víkendové setkání animátorů. Po společné večeři, která byla stejně jako všechna ostatní jídla výborná, jsme zahájili společný program „rozehrávající“ hrou. Byla to variace na hru „Rybičky, rybičky, rybáři jedou...“, při které je nutné chyceného zdvihnout na chvíli nad hlavu. Když mě Fanda požádal, jestli bych mohl jako první chytat já, tak jsem souhlasil, protože jsem si myslel, že to bude hračka. Již během chvíle jsem si uvědomil, že zvednout do výšky i sebelehčí holku, která se však urputně brání, není vůbec žádná legrace. Po hře jsme se sešli uvnitř a Roman nám nejprve povídal obecně o svátostech a pak se zvláště věnoval svátosti pomazání nemocných. Páteční večer jsme nakonec završili modlitbou chval a proseb, kterou pro nás připravil Marek.

V sobotu nás přijel navštívit Vítek Zatloukal, šéf Sekce pro mládež ČBK, a dopoledne nám poučavě přednášel o biblické události exodu. Na to jsme navázali po obědě hrou, která nám měla pomoci prožít zkušenost Boží záchrany. Po hře již dorazil další host, salesián Jindřich Šraj, se kterým jsme hovořili o tom, co máme dělat, aby se náš život vydařil. Sotva jsme se po společné mši svaté s Jindřichem rozloučili, dorazil náš poslední host Pepa Prokeš, který se s námi věnoval vyznání víry. Přednášek bylo sice hodně, to ale díky tomu, že byly prokládány diskuzí ve skupinkách, vůbec nevadilo. Také modlitba byla tematická a podobně jako izraelité jsme měli i my možnost symbolicky obnovit smlouvu s Bohem, kterou uzavřel se svým lidem.

V neděli jsme si museli trochu přivstat, protože ranní mše začínala už v 8 hodin. Ale alespoň zbylo více času na Romanovu přednášku o svátosti smíření, po které následovala reflexe celého víkendu a oběd. Z celého setkání jsem měl moc dobrý pocit a byl jsem rád, že jsem jej mohl prožít s partou fajn lidí, kteří mají chuť dělat něco pro sebe, ostatní i pro Boha.

-dcm-

Svatovintířská pouť do Dobré Vody u Hartmanic 6. června 2010

- 8.00 - Odchod poutníků ze Scheuerecku (Bavorsko)
- 09.30 - Překročení hranice u Gsengetu (směr Prášily)
- 13.30 - Česko-německá poutní mše sv.,
celebranti: P. Vavřinec Skýpala,
Mons. K. H. Frühmorgen a další.

Všichni jsou srdečně zváni na bohoslužbu i na pěší pouť.

K té se můžete i v průběhu cesty.

Nabízí se možnost posezení v restauraci v přilehlém Domě sv. Vintíře.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Oblastní setkání mládeže v Sušici

V neděli 25. 4. 2010 jsem běžela přes celou Sušici na nádraží, aby mi neušel vlak. Udýchaně jsem nasedla do kupé a položila krosnu na sedadlo. Byl to pěkný víkend. Sluníčko hrálo přes sklo a vzduch pomalu houstl. Přemýšlela jsem o tom, co jsem všechno v Sušici zažila. Program začal už v pátek 23. 4. 2010. Sešli se zde zejména místní mladí a pár lidí přijelo ze zbylých koutů diecéze. Dohromady se do Sušice sjelo dvacet pět účastníků. Oblastní setkání se zde konalo poprvé z iniciativy místní mládeže. Všichni jsme se večer přivítali na faře seznamovacími hrami. Nejzábavnější byla hra s kostkou a pojídáním čokolády a přesezení z místa na místo. Sobotní den začal modlitbou v kostele. Poté následovaly přednášky na téma islám. Přednášet přijel Mgr. Martin Klapetek. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí nejen o Koránu, ale celkově o islámské problematice zejména v odpolední diskuzi. Otázky na pana Klapetka jsme si připravovali ve skupinkách, kde jsme i bouřlivě diskutovali. Kluky asi nejvíc zajímalo, jak je to s ženami v islámu. Dozvěděli jsme se, že muslim může mít maximálně čtyři ženy, ale o všechny se musí starat stejně. Zabezpečit je a aby citově nestrádaly. Kluci poté došli k závěru, že jim jedna žena nejspíš bude stačit. Probrali jsme různé zajímavé otázky od mezináboženského dialogu po architekturu mešity. Jedna skupinka si připravila i seznamovací scénku v arabštině. V pauze jsme měli možnost poznat krásy města, kde nás zejména zaujalo hřiště pro seniory. Sušičtí pro nás nachystali akční hru v místním lese u řeky, kde jsme ve dvou družstvech bojovali o praporky a skládali žalm. Následovala mše, opékání buřtů a večerní chvály. Hudebně nás doprovázela sušická kapela Memento. V neděli ráno nastalo rychlé balení pro ty, kteří jeli do dalekých končin jako já. Víkend to byl akční, pohodový a duchovně nabitý.

Vendula Krůlová

Připravované akce pro mládež

- * 21.-23. 5. - Letnice na DCŽM Ktiš
- * 28.-30. 5. - Pouť na Křemešník – více informace na plakátku na www.dcm.bcb.cz nebo P. Jan Hamberger, telefon: 605 531 903
- * 11.-13. 6. „Siedlerwochenende“ – společný tematický víkend pro mladé z ČR, Německa a Rakouska v německém Messerschmidmühle. Informace DCM ČB, e-mail dcm@bcb.cz
- * 25.-27. 6. - Kurz pro animátory na DCŽM Ktiš
- * 18.-25. 7. - „EnterCamp“ – letní tábor pro mladé ve věku 15-23 let na Ktiši. Více informací www.entercamp.cz
- * 15.-21. 8. - Celostátní setkání animátorů v Kroměříži. Přihlášky osobně na DCM ČB nebo na e-mail dcm@bcb.cz

Více informací naleznete na www.dcm.bcb.cz.

Pozvánka na Celostátní setkání animátorů

15.-21. 8. 2010 se v Kroměříži uskuteční Celostátní setkání animátorů (CSA). CSA je připravováno pro animátory, tedy pro všechny, kteří pomáhají jako dobrovolníci ve školách, farnostech apod. Program setkání je zaměřen na rozvíjení osobnosti animátorů a posílení jejich komunikačních, sociálních, duchovních a dalších schopností a jeho cílem je pomoci těmto lidem při jejich práci. Více informací naleznete na www.csa2010.signaly.cz, kde také naleznete přihlášku. Na všechny, kdo se přihlásí a zaplatí do konce května, čeká malé překvapení. Přihlášku můžete donést osobně na Diecézní centrum mládeže nebo poslat údaje z přihlášky e-mailem (dcm@bcb.cz). Zaplatit je možné osobně na DCM nebo převodem na účet.

Jan Liška

Setkání v Pasově

Dne 10. 4. 2010 proběhlo v německém Pasově setkání, kterého se zúčastnili mladí naší a pasovské diecéze. Na „Centru pro mládež“ v Pasově jsme byli přivítáni v 9.30 hod., následně proběhla prohlídka po budově a společná česko-německá modlitba v kapli. Poté jsme se přesunuli do hlavního sálu, kde si pro nás německá mládež připravila program (společenské hry).

Po výborném obědě všichni účastníci vyrazili do ulic Pasova, kde měli putovat po jednotlivých zastaveních a plnit celou řadu lehkých, ale i složitých úkolů. Celá trasa po městě byla navíc naplánována tak, že jsme navštívili a poznali nejkrásnější místa tohoto kouzelného města. Poté jsme se všichni přesunuli zpět na „Centrum pro mládež“, kde na oplátku měla česká mládež připravený program pro své německé vrstevníky. Po večeri pak již nastal čas loučení a cesta domů. Celé setkání se neslo ve velmi přátelské atmosféře. Toto setkání bylo spolufinancováno Evropskou unií a Evropským fondem pro regionální rozvoj.

V současné době připravujeme další cestu do Německa, tentokrát do Frauenau (nedaleko hranic od ČR). Zde se uskuteční dne 20. června 2010 „Hry bez hranic“. Setkání je určeno mladým ve věku 15-17 let. Doprava je zajištěna. V případě zájmu o účast či o bližší informace se prosím obraťte na Diecézní centrum pro mládež (kontaktní osoba: David Urban, urban@zsf.jcu.cz).
-dcm-

Setkání u sv. Vojtěcha ve Lštěni

Poutní místo s kostelem sv. Vojtěcha ve Lštěni je regionálně velmi vyhledávaným cílem, především v okruhu hlavní poutní slavnosti – při svátku titulárního světce.

Již v sobotu (24. 4.) před hlavní poutí sem připutovali pěší poutníci všeho věku od Prachatic, Vimperka či Malenic a společně slavili mši svatou. Následovalo občerstvení, po kterém většina poutníků nastoupila cestu domů.

Několik mladých z různých farností Prachaticka přijalo pozvání k pokračování v poutním programu. Společně jsme rozvažovali na Písmem, povídali, zpívali a především se modlili při večerní adoraci. Chtěli jsme tak využít všeho, k čemu putování vybízí – děkovali jsme, prosili za odpuštění, chválili Pána, přimlouvali se za sebe, za blízké, za lidi, kteří prožívají jakékoli těžkosti, za poutníky atd. Času jsme měli dost.

Ačkoli počasí během dne bylo krásné, večerní kostel byl stále chladný, a proto nám bylo velmi příjemné u čaje na faře, kde nám velkoryse bylo poskytnuto zázemí i pro přespaní.

V neděli se každý z nás po ranní modlitbě a snídani zapojil do příprav dění – od stolů a židlí, po ministrování a další služby během liturgie.

Chci poděkovat všem, kdo toto setkání umožnili a jakkoli se podíleli na jeho přípravě. Zároveň mladým lidem (nejen) prachatického vikariátu adresuji pozvání k večernímu programu před oslavami sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích v pátek 18. 6. 2010.

Roman Dvořák

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Restart 2010

Tentokrát jsme na Restart vyrazili až do východní části naší diecéze – Nové Cerekve. Záhy jsme zjistili, že navenek obyčejně vypadající budova fary skrývá netušené možnosti v podobě luxusního pokojíku v podkroví s velkým množstvím kuličkových polštářů, fotbalového hřiště s opravdovými brankami, pingpongového stolu a krásné zahrady s pěkným totemem. Pohodový víkend mohl začít. Po večeri jsme se sešli ve skupinkách, kde jsme si sdělovali, co se událo od našeho posledního setkání. Večer jsme zakončili společnou kreativní modlitbou, kdy každý z nás mohl Bohu vyjádřit své prosby a díky pomocí barevných kamínků.

Celým setkáním nás provázelo téma Bůh jako Otec, které nám v sobotu velmi pěkně nastínil Jenda Samohýl, který mezi nás přijel až z dalekých Budějovic. Po poutavé katechezi následovala diskuze ve skupinkách a pak zasloužený oběd

a siesta či aktivní odpočinek. Odpoledne jsme navštívili místní pamětihodnost – židovskou synagogu postavenou v 19. století. O její historii nám sdělila spousta zajímavých informací hodná paní průvodkyně a od Jendy Samohýla jsme se pak dozvěděli ještě mnohé o židovství a mohli jsme se zamyslet, jaký je vztah nás křesťanů s židy. Pak, abychom dopřáli tělu také trochu pohybu, zahráli jsme si na zahradě živé „Člověče nezlob se“ a fotbálek. Vyčerpaní jsme se odebrali do kostela, kde jsme společně slavili mši svatou. Večer jsme mohli všechny své zážitky z tohoto setkání odevzdat našemu nebeskému Otci při společné adoraci.

V neděli – den Páně – jsme spojili ranní modlitbu s přípravou na liturgii. Následovala mše svatá společně s farností. Po ní jsme se stačili ještě pomodlit za sebe navzájem, uklidit, sbalit naobědovat a vydat se na cestu ke svým domovům.

Anežka Šmidlová

3-Länder-Treffen

(Setkání tří zemí: Německo, Rakousko, Česká republika)

Ve dnech 20.-21. 4. 2010 se v německém Riedelsbachu uskutečnilo „3-Länder-Treffen“, pravidelné setkání zaměstnanců diecézních center mládeže pasovské,

linecké a českobudějovické diecéze. Předmětem našeho dvoudenního setkání bylo předávání zkušeností z práce s mládeží, vzájemné informování o proběhlých akcích a koordinace společných projektů (např. česko-německý projekt „Stavět mosty“). Mimo jiné bylo dalším bodem setkání hodnocení hudebně-kreativního víkendu „Groove Castle“, který se konal na konci ledna na rakouském hradě Altpernstein. Dále se plánoval společný tematický víkend pro mladé „Siedlerwochenende“, který bude 11.-13. 6. 2010 v německém Messerschmidmühle. Informace pro případné zájemce o účast na tomto víkendu budou ještě uveřejněny.

Jan Liška

DCŽM Ktiš – přístřešek na dřevo

Každá domácnost a každý objekt řeší pokrytí nákladů na provoz. Nejinak je tomu na Diecézním centru života mládeže na Ktiši, které slouží k pobytům mládeže a dětí – tedy skupin, které nejsou výdělečně činné. Vzhledem k tomu se průběžně snažíme o co nejekonomičtější způsob hospodaření. To vedlo před několika lety k přechodu z topení přímotopy k topení dřevem, které je v okolí Ktiše dostupné a které je možné pořídit (vezmeme-li v úvahu přičinění dobrodinců a samotných mladých lidí) za přijatelnou cenu.

Aby dřevo bylo kde skladovat, byly postaveny provizorní přístřešky, které však již dosloužily a proto jsme začali hledat nové řešení k uskladnění dřeva. Je samozřejmé, že má-li přinášet úsporu, musí být skladováno pod střechou. Proto byl zpracován projekt na výstavbu nového přístřešku, nyní již stabilního a zároveň jsme zažádali o grant na Jihočeský kraj. Finance z kraje nám však poskytnuty nebyly a tak stojíme před starostí, jak zajistit potřebné finance. Jedna varianta by byla zdrazit pobyty, přičemž rozumíme, že tím postihneme především rodiny s dětmi. Nechceme ani stavět na úkor pořádaných aktivit. Další variantou je tedy forma sponzorských darů, o které Vás touto formou žádám. K realizování stavby nám v tuto chvíli chybí téměř 100 tisíc korun. Budeme Vám vděční za jakoukoli podporu – jako oplátku můžeme přislíbit nejen potvrzení pro snížení daňového základu, ale též modlitbu. Číslo účtu je: 4200053535/6800; variabilní symbol: 1111.

Roman Dvořák

ENTERCAMP 2010

Na začátku loňských prázdnin proběhl v Bavorově první ročník letního tábora pro mládež nazvaného ENTERcamp. Anglické slovo „enter“ znamená „vstoupit“. Jedná se tedy o snahu pomoci mladým lidem vstoupit do bližšího vztahu s Bohem.

Oproti minulému roku se mění místo a termín, a sice sejdem se na DCŽM Ktiš v týden 18.-25. 7. 2010. Náplň bude podobná. Základ tvoří tematické celky pro každý den, práce ve skupinách umožňující individuální přístup a osobní zaangażovanost účastníků, různé způsoby zpracování biblických témat či otázek každodenního života víry, nechybí ani možnost volby v rámci děleného programu či využití při hrách a jiných volnočasových aktivitách.

Cílem je dopřát mladým lidem ve věku 15 – 23 let možnost rozvoje v osobním, společenském i duchovním rozměru. Na základě ohlasů z předešlého ročníku doufáme, že se to nejen už jednou podařilo, ale že se to vydaří i v tomto roce. Stále je možné se přihlásit, dokud nebude naplněna kapacita.

Bližší informace o projektu i přihlašování můžete získat na www.entercamp.cz. Chcete-li finančně tento program podpořit, budeme Vám velice vděční. Č. účtu: 4200053535/6800; variabilní symbol: 7999.

Roman Dvořák

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Ange Daniel - Kdo je můj bratr?

Knížka je ovocem dlouhých let komunitního života. Bratrem/sestrou podle evangelia není jen rodinný příslušník (i když on také), ale i kolega v práci, soused, žebrák na ulici, trpící... Nejen proto, že Ježíš v něm nějak přebývá, ale proto, že se s ním ztotožnil.

Karmelitánské nakladatelství, brož., 278 s., 219 Kč

Augustyn Józef, Opatrný Aleš (ed.) - Umění zpovídat

Publikace odborně fundovaných a současně přehledných a stručných pojednání na témata, jako jsou např.: biblické základy svátosti smíření, dějinný exkurz, současné chápání svátosti smíření, svátost smíření jako služba lásky. České vydání sborníku vedle překladů z polštiny obsahuje i původní české články. Kniha je určena zpovědníkům, ale bude jistě užitečná i pro katechety a věřící, kteří usilují o vlastní duchovní růst.

Karmelitánské nakladatelství, brož., 309 s., 399 Kč

Brown Milly - Výroky slavných o zvířatech

V knize se seznámíme s moudrými slovy slavných milovníků zvířat, jako např. Arthur Schopenhauer, Winston Churchill, Martin Buber, Wolfgang Goethe a další. Každý citát je doplněn nádhernou barevnou fotografií, kterou ocení i milovníci přírodních snímků.

Výšehrad, váz., 96 s., 188 Kč

Frielingsdorf Karl - Falešné představy o Bohu
Mnoho kněží, řeholníků a laiků hlásá navenek Boha jako dobrého pastýře, milujícího otce, zatímco v nitru jsou sžíráni úzkostí a falešnými pocity viny. Prostřednictvím mnoha příkladů líčí autor účinek těchto falešných představ o Bohu a na základě svých dlouholetých terapeutických zkušeností dává návod, jak mohou být odhaleny a překonány.

Karmelitánské nakladatelství, brož., 191 s., 2. přepracované vydání, 219 Kč

Renč Václav - Májové úvahy

Střízlivost a prostota výrazu je plodem básnickovy lidské a duchovní zralosti. Charakteristická je pronikavá proměna mladistvé strmě abstraktní esejistiky nebo polemické, až pamfletickým žánrem rozpalované publicistiky předválečné éry k střídmému a prostě vroucnému projevu.

Karmelitánské nakladatelství, brož., 80 s., 119 Kč

Sousedík Stanislav - Svoboda a lidská práva

Autor - významný český křesťanský filosof - se v knize zabývá problematikou lidských práv a svobod. Vykládá historii ideje lidských práv, přičemž její kořeny nachází především v židokřesťanské tradici.

Výšehrad, brož., 131 s., 198 Kč

Verner Miroslav - Chrám světa. Svatyně, kultury a mysteria starověkého Egypta

Pokusy o popularizaci této složité problematiky mají spíše encyklopedický ráz a omezují se většinou na stručný rozbor architektury a vývoje pokud možno co největšího počtu chrámů, doplněný jednoduchými plány, několika velmi zběžnými údaji o tom, které božstvo bylo v chrámu uctíváno, kdo chrám postavil a případně ho v moderní době zkoumal.

Academia, váz., 567 s., 595 Kč

KONFERENCE SDRUŽENÍ ACKERMANN GEMEINDE

„Náboženství a veřejná moc v česko-německém srovnání“

Ve dnech 23.-25. dubna 2010 uspořádalo české Sdružení Ackermann Gemeinde (SAG) konferenci na téma „Náboženství a veřejná moc v česko-německém srovnání“ za finanční podpory Česko-německého fondu budoucnosti, Konrad-Adenauer Stiftung, Sozialwerk Ackermann-Gemeinde e.V., Renovabis a Ministerstva kultury ČR.

Páteční večer otevřel prof. Jan Sokol, Ph.D., CSc, referátem s názvem „Náboženství, církve a česká veřejnost“. Pro srovnání se zahraničními zkušenostmi následovala přednáška vídeňské profesorky Dr. Ingeborg Gabriel s tématem katolické církve ve veřejném prostoru Rakouska.

Sobotní dopoledne bylo zahájeno referátem ThDr. Pavla Černého, Th.D, bývalého předsedy ekumenické rady církví České republiky, který se zaměřil na vývoj vztahu státu a církvi v posledních dvaceti letech u nás. Současný vývoj v Německu reflektoval obsáhlým referátem redaktor časopisu „Christ in der Gegenwart“ (Křesťan v současné době). Po dopolední kávě společně promluvili Dagmar Babčanová a Pavel Jajtner, bývalí zástupci Slovenské, resp. České republiky u Svatého stolce, kteří pohovořili o roli zástupce státu u Svatého stolce. Jejich příspěvek byl doprovázen i promítáním fotodokumentace z Vatikánu. Sobotní odpoledne měli účastníci konference možnost zúčastnit se prohlídky Strahovského kláštera s úvodní přednáškou na téma „Církev v dobách josefinismu“. Večerní koncert výborného pěveckého dua „Two voices“ ukončil sobotní program a navodil velice příjemnou atmosféru.

Neděle byla zahájena mší svatou, kterou celebraval pomocný pražský biskup mons. Václav Malý. Následně usedl též k panelové diskusi společně s Mgr. Jakubem Křížem, zástupcem ministerstva kultury ČR a odborníkem z organizace CEVRO, který se zaměřuje na majetkoprávní vyrovnání. K této diskusi usedl též mons. Dieter Olbrich, člen mnichovské katedrální kapituly, a nově zvolený předseda německé Ackermann-Gemeinde Martin Kastler MdEP. Diskusi moderovala Lída Rakušanová. Celé tři dny provázela program aktivní účast posluchačů, kteří získali velmi mnoho nových poznatků.

Dne 23. dubna se konala před začátkem této konference valná hromada Sdružení Ackermann Gemeinde, při které byl předsedou zvolen Ing. Jaromír Talíř, místopředsdkyní Helena Faberová a duchovním rádcem P. Adrian Zemek.

-sak-

PERSONALIA

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. Vladimír Julián Veškra, CFSSS, byl v souvislosti se svým nástupem do Kněžského domova v Č. Budějovicích-Suchém Vrbném od 9. 4. 2010 odvolán z úřadu farního vikáře v kostele Panny Marie Růžencové v Č. Budějovicích.

Děkujeme mu za téměř čtrnáct let obětavé kněžské služby v diecézi a pro léta zaslouženého odpočinku mu přejeme hodně zdraví, Boží pomoci a požehnání.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

Doc. ThDr., MUDr., Mgr. Jaroslav Kašparů, Ph.D., trvalý jáhen, Žirovnice, oslaví 14. 5. 2010 šedesáté narozeniny.

K tomuto životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

-acebb-

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a Obláti Panny Marie Neposkvrněné
vás zvou na

1. sobota na Klokotech

5. června 2010

PROGRAM

15 hod. - Klokotské hodinky

15.30 hod. - Tematická promluva
možnost občerstvení v Emauzích

16.20 hod. - Výstav Nejsvětější svátosti
zpívání růženec + svátost smíření
v kostele

17 hod. - Mše svatá v kostele
Nanebevzetí Panny Marie

Pěší pouť pro mladé muže Pošumavím

Bohoslovci Arcibiskupského semináře v Praze pořádají v létě 2010 pěší pouť pro mladé muže od 15 do 20 let. Pout' budou doprovázet sami bohoslovci a na různých místech bude k dispozici kněz. Maximální počet účastníků je 30. Není to pro lenochy, ale každý zdravý mladý muž tuto trasu ujde. Půjde se Pošumavím po zelených a červených turistických značkách.

Termín konání je od úterý 3. 8. do neděle 8. 8. 2010. Více informací a přihlášky na www.tam-mim.spolco.cz.

Kdo se přihlásí do 15. května, dostane 15% slevu!

-acebb-

ČESKÁ KŘESŤANSKÁ AKADEMIE
PÍSEK
DD Obora

26. 5. (středa) v 19 hod.

Prof. ThDr. Ing. Jakub S. TROJAN
Svoboda a spravedlnost -
dva pilíře společnosti

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, se připojily také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny **každý pátek v 18 hod.**, s výjimkou prvního pátku v měsíci.

* Měsíc červen začíná mezinárodním dnem dětí a právě dětem je určena pravidelná relace **Barvínek**. Na vlnách Radia Proglas ji naladíte každé úterý od 16 hod. 1. 6. se vydáme koněspřežkou do Lince. Ředitel Jihočeského muzea Pavel Šafr povypráví o koněspřežní železnici, která spojila rakouský Lince s Českými Budějovicemi. 8. 6. představíme salesiánský projekt „Šampióni pro Afriku“. Skrze něj se naši školáci mohou po dobu půl roku seznamovat se životem v Jižní Africe. 15. 6. nabídneme Telefonické riskování. 19. 6. uvedeme v repríze Barvínek s podtitulem „Merkur a jeho svět“. Prohlédneme si Muzeum stavebnice Merkur v Polici nad Metují.

* **Magdazín** zachytíte vždy ve středu od 9.30 hodin. 26. 5. vám lékárnice Ivana Vítová poradí, jak prožít a využít léto ve prospěch svému zdraví. Dozvíte se, jak vybavit lékárníčku na dovolenou, co s sebou vzít na cestu 2. 6. si položíme otázku, zda je možné prožít důstojné stáří v ústavu. Může se domov důchodců stát skutečným domovem? A jaké jsou podmínky pro přijetí? Zajímavé informace vám sdělí ředitelka Domova důchodců v Hodoníně, Vladimíra Křížková. 9. 6. bude námětem Magdazínu dovolená s domácími mazlíčky. O cestování se zvířaty, o tom jak se postarat o psa, kočku či papouška během dovolené, pohovoří veterinární lékař Petr Pavelek. „Rodiče mohou dělat chyby - aneb několik slov o výchově.“ Na toto téma se zaměříme 16. 6. Odborný pohled nabídne sociální pedagožka Mgr. Milena Mikulková.

* V pátek od 16 hod. vám přinášíme reakce na aktuální témata, rozhovory a debaty u kulatého stolu víry v rubrice **Všimli jsme si**. 28. 5. po-

hlédneme na sv. Tomáše Akvinského jako na otce slavnosti Těla a Krve Páně. 4. 6. se přihlásí redaktor Antonín Žolnerčík. Představí čtyři dobrovolníky, kteří zanedlouho odcestují na půlroční misi do diecéze Mbarara v Ugandě. Tito obětaví lidé odjíždějí pracovat do dětské nemocnice v ugandské provincii. Chtějí se především zapojit do celosvětového projektu boje proti malárii, na kterou každý rok umírá velké množství malých dětí. Misii zaštiťuje Kongregace Milosrdných sester svatého Karla Boromejského. 11. 6. se dozvíte, jak se modlí piaristé. Rozhovor s piaristickými bratry ze Strážnice připravuje Marek Chvátal.

* V úterý 1. 6. ve 22 hod. zpěstí vysílání **Radiomova mozaika** z olomouckého studia. S ohledem na datum bude tematicky věnovaná dětem a rodičům.

* Ve čtvrtek 10. 6. dostane slovo ostravské regionální studio Hedvika. Antonín Žolnerčík vás seznámí s **Církevní základní školou svatých Zdislavů v Hradci nad Moravicí**. Rozhovor s jejím ředitelem Ing. Tomášem Hoňkem i s žáky bude nejen o historii a současnosti školy. Poslouchejte ve 22 hod.

* 13. června je na Velehradě velký den. Za účasti arcibiskupa Jana Graubnera bude požehnána nová **Poutní cesta růžence**, která provází poutníky od Starého města až do baziliky Nanebevzetí Panny Marie a svatých Cyrila a Metoděje na Velehradě. V regionálním pořadu v úterý 15. 6. od 22 hod. pozveme k mikrofonu tvůrce růžencové cesty a zprostředkujeme vám atmosféru z tohoto slavnostního dne.

-kb-

Noc kostelů v českobudějovické diecézi 28. 5. 2010 (pátek)

Poprvé v letošním roce se k akci „Noc kostelů“ připojují také farnosti naší diecéze. Jde o možnost otevřít dveře (srov. Jan 10,7) našich kostelů pro veřejnost v netradiční denní dobu.

Způsoby přivítání jsou různé a dávají možnost k rozvinutí fantazie – prohlídky, duchovní hudba, divadlo, biblická čtení a mnohé další. V místech, kde se již akce konala, přinesla dobré ohlasy a tak snad stojí za to připomenout ono biblické „co je dobré, toho se držte“.

Pro ty, kdo by v pátek 28. 5. 2010 chtěli třeba jen na hodinku otevřít dveře svého kostela a připojit se k této aktivitě, případně i připravit program podle svých možností, jsou k dispozici stránky www.nockostelu.cz.

Hlásit účast v naší diecézi můžete na Dekanství

v Českých Budějovicích (Štěpán Hadač), nejlépe e-mailem na adresu:

dekanstvicb@centrum.cz, tel.: 387 311 263/522 (8-12 hod.). Zde dostanete další informace, plakátky a povzbuzení.

V naší diecézi jsou zatím přihlášeny tyto kostely:

České Budějovice, kostel Obětování P. Marie
České Budějovice, kostel P. Marie Růžencové
Deštná, kostel sv. Ottona
Chlum u Třeboně, kostel Nanebevzetí P. Marie
Lomnice nad Lužnicí, kostel sv. Jana Křtitele
Lomnice nad Lužnicí, kostel sv. Václava
Suchdol nad Lužnicí, kostel sv. Mikuláše

-bcb-

KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18
110 00 Praha 1

Tel./fax: 224 818 757

Online knihkupectví: www.paulinky.cz
knihkupectvi@paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Christopher West

Dobrá zpráva o sexu a manželství

Odvážné odpovědi na nesmělé otázky

Předností Dobré zprávy o sexu a manželství – kromě její „dobré zprávy“, tedy vysvětlení, jaká je úloha lidské sexuality a manželství v Božím plánu – je její praktické uspořádání. Většina textu je napsána formou otázka-odpověď. Autor se rozhodl přistoupit k tématu odvážně a otevřeně – nebojí se odhalit příběh své vlastní cesty k pochopení krásy sexuality a nevyhýbá se odpovědím ani na ty nejchoulostivější otázky. Publikace tak může být průvodcem pro všechny, kdo se chtějí něco dozvědět o tom, jak v současné době katolická církev chápe lidskou tělesnost, sexualitu, manželství a křesťanské panství a celibát.
Brož., 264 str., cena 210 Kč.

West Christopher

Teologie těla pro začátečníky (nový dotisk)

Teologie těla pro začátečníky svěžím způsobem překládá ohromující poselství Jana Pavla II. do jazyka běžného čtenáře. Stránku za stránkou, odstavec za odstavcem odkrývá hluboké vzájemné souvislosti mezi sexualitou a nejdůležitějšími otázkami lidské existence.

Brož., 144 str., cena 175 Kč.

Mary Healyová

Muži a ženy jsou z ráje

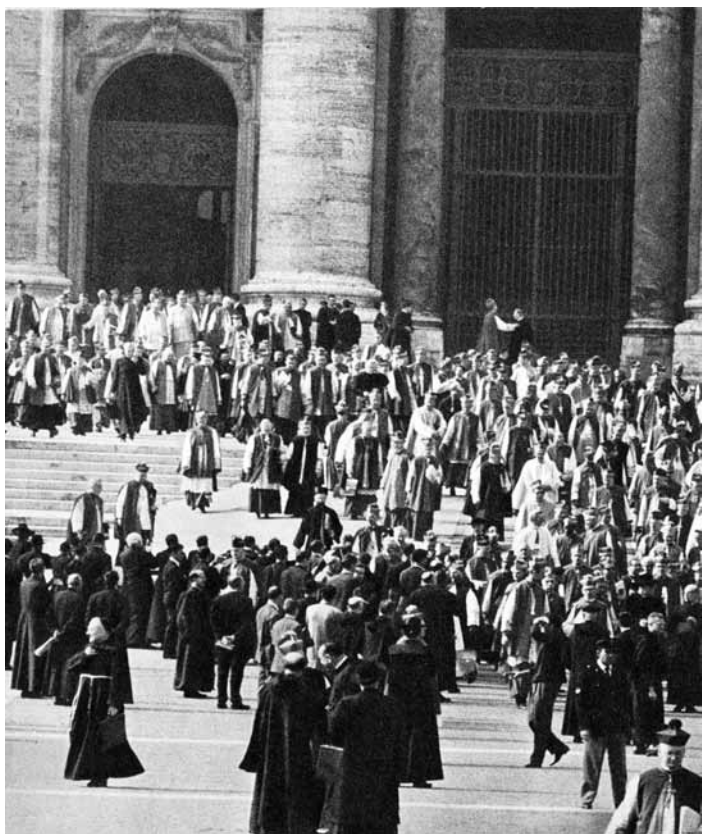
Průvodce Teologií těla Jana Pavla II.

Touha milovat a být milován v důvěrném, trvalém vztahu, je vepsaná hluboko do lidského srdce. Jan Pavel II. nás zve k objevení skutečného významu muže a ženy a důvodů, proč se k sobě chováme tak, jak se chováme. Tajemství muže a ženy nehledejme na jiných planetách, ale tam, odkud oba pocházejí - v ráji. Tuto praktickou knihu vycházející z „teologie těla“ lze použít ve farnostech, společenstvích, i k samostatnému studiu.

Brož., 120 str., cena 128 Kč.

Pericle kardinál Felici

Pericle Felici se narodil 1. srpna 1911 v malebném městečku Segni, vzdáleném necelých padesát kilometrů jižně od Říma. Mimo jiné, toto městečko bylo proslaveno jako „rodiště tří kardinálů“ (P. Felici 1911-1982, A. Felici 1919-2007, V. Fagiolo 1918-2000). Pericle vyrůstal v hluboce křesťanské rodině, která mu byla pevným základem a oporou, zvláště při rozhodování o jeho životní cestě. Nejprve vstoupil do tzv. „Malého semináře“ v Segni, kde se záhy projevila nejen jeho ryzí a hluboká víra, ale i mimořádné schopnosti studijní. Byl proto poslán do římského semináře, aby se ve Věčném městě připravoval na duchovní dráhu.

Navštěvoval Lateránskou univerzitu a po zakončení obvyklého studijního programu byl 28. října 1933 vysvěcen v Segni na kněze. Ve studiích pokračoval v Římě a po dosažení doktorátu se specializací na kanonické právo začal přednášet jak na samotné Lateránské univerzitě, tak i na Papežském ústavu sv. Apolináře (bylo to v letech 1934-38). V následujících deseti letech (1938-48), tedy i po celé období války, stál v čele této instituce jako rektor. V roce 1940 byl jmenován „Papežským kaplanem“ a v roce 1947 „Papežským prelátem“. Od roku 1947 do roku 1960 zastával funkci auditora „Římské rotý“ a v letech 1950-59 byl spirituálem „Římského semináře“. Několik generací studentů a seminaristů na něho později vzpomínalo vždy s obdivem a láskou, jako na skutečného mistra a učitele, který dokázal vést a ukazovat cestu přímou a jistou, přitom vždy s humorem a určitým nadhledem.

V době, kdy se začalo proslýchat, že se bude svolávat koncil, se zdálo, že papež Jan XXIII. měl již jasno, komu svěřit starost o přípravu a průběh koncilu. V červnu 1960 byl mons. Felici jmenován sekretářem „Ústřední přípravné komise II. vatikánského koncilu“ a jen tři měsíce poté byl jmenován titulárním arcibiskupem. Biskupské svěcení přijal v bazilice sv. Petra v Římě 28. října téhož roku a to přímo z rukou papeže Jana XXIII.

Během celého II. vatikánského koncilu pak mons. Felici zastával funkci generálního sekretáře, což byl nelehký úkol. Díky schopnos-

tem a neobyčejně širokému rozhledu ale dokázal vždy nacházet cesty vpřed. Mnozí z koncilních otců vzpomínali na chvíle, kdy po dlouhých diskuzích dokázal tento generální sekretář s vytříbenou latinou nejen povzbudit, korigovat názory a moderovat je, ale svým charakteristickým humorem i rozveselit všechny účastníky plenárních zasedání.

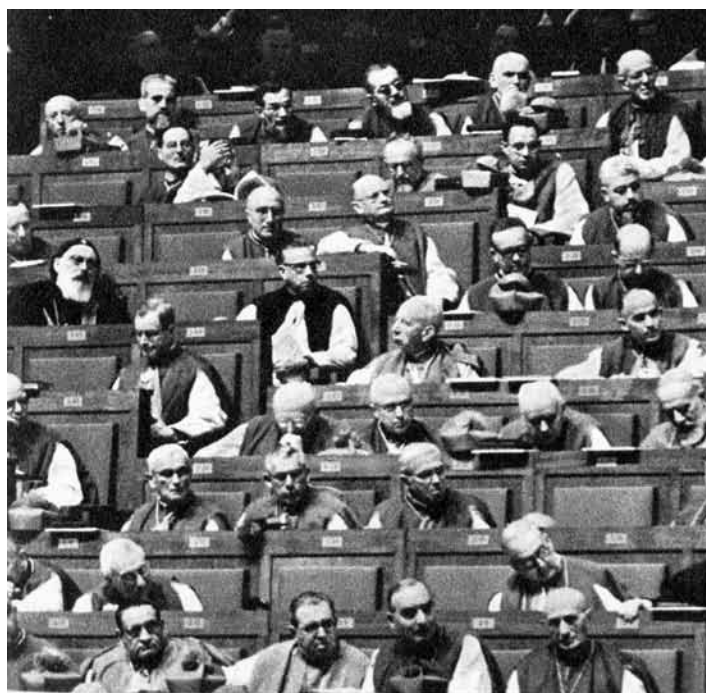
Po zdárném ukončení koncilu nastala neméně složitá cesta pro církev putující dějinami. Bylo třeba realizovat koncilem vytyčené úkoly, mezi nimiž byla i revize „Kodexu církevního práva“. V komisi, ustanovené k tomu účelu v únoru 1967 papežem Pavlem VI., opět zasedl tento zkušený, organizačně schopný právník, který se také o čtyři měsíce později stal kardinálem. Stojí snad za zmínku, že kardinál Felici dokázal k této práci na přípravě nového církevního kodexu přizvat celou řadu odborníků z nejrůznějších koutů světa, a přestože nebyly v té době příliš vhodné politické podmínky pro země východní Evropy, podařilo se mu zajistit i účast svého dlouholetého přítele, redemptoristy a církevního právníka z Českých Budějovic, P. Jana Jaroše.

Kromě zodpovědnosti za revizi církevního kodexu stanul kardinál Felici i v čele „Papežské komise pro interpretaci dokumentů II. vatikánského koncilu“ a v září 1977 byl jmenován prefektem „Nejvyššího tribunálu Apoštolské signatury“. Aktivně se účastnil všech řádných i mimořádných biskupských synod, ale neuzavíral se jen do běžné práce centrálních úřadů církve. Často byl, jakožto vynikající řečník a odborník, zván k různým akademickým setkáním, jako kazatel se účastnil různých poutí a jeho hlas byl hlasem „dobrého pastýře“.

Do mysli křesťanského světa se zapsal především díky sdělovacím prostředkům, když 26. srpna 1978 vystoupil na balkon baziliky sv. Petra ve Vatikánu a oznámil jméno nového papeže Jana Pavla I., stejně tak jako o více než měsíc později, kdy 16. října oznámil i jméno nového „neitalského papeže“ Jana Pavla II.

Kardinál Felici zemřel náhle 22. března 1982 ve středoitalském městě Foggia. Poté, co se s ním při pohřebním obřadu v bazilice sv. Petra v Římě rozloučil i papež Jan Pavel II., byl pohřben do rodinné hrobky ve svém rodišti.

*Zdeněk Mareš
(ilustrační fotografie)*

Maria zjevující lásku, kterou je Bůh

Matko! Otevři lidská srdce a dej všem pochopit, že jedinež v duchu evangelia a v naslouchání Kristovu příkazání lásky a blahoslavenství z horského kázání lze budovat stále lidštější svět, ve kterém skutečně poroste důstojnost každého člověka.

Matko, přijmi mládež a děti. Přijmi též nemocné a osamělé. Přijmi ty, kteří fyzicky pracují v zemědělství a v průmyslu. Přijmi i lidi pracující duchem ve školách, na univerzitách, v úřa-

dech a v institucích. Přijmi je všechny! Ať se díky tvé neustávající přítomnosti – ty, Aparesido – nepřestává na této zemi zjevovat Láska mocnější než smrt a mocnější než hřích. Nechť se nepřestává zjevovat Bůh, který tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby nikdo nezahynul, ale měl život věčný. Amen.

(Z knihy Z. Ziolkowského „Modlitby Jana Pavla II.“, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří. Modlitba byla pronesena v brazilské Aparesidě 4. července 1980.)